

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα</u>	<u>Σελίδα</u>
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2003/C 304/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-195/99 P: Krupp Hoesch Stahl AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αναίρεση — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές — Ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα»)	1
2003/C 304/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-56/01 (αίτηση του Tribunal des Affaires de sécurité sociale de Nanterre για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Patricia Inizan κατά Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine («Κοινωνική ασφάλιση — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Έξοδα νοσοκομειακής περιθάλψεως που πρόκειται να παρασχεθεί εντός άλλου κράτους μέλους — Προϋποθέσεις αναλήψεως της δαπάνης — Προηγούμενη έγκριση — Άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 — Κύρος»)	1
2003/C 304/03	Απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-191/01 P: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά Wm. Wrigley Jr. Company («Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχώρισεως — Διακριτικός χαρακτήρας — Σήματα συγκεκριμένα αποκλειστικώς από περιγραφικά σημεία ή περιγραφικές ενδείξεις — Σύνθετη λέξη Doublemint»)	2

2003/C 304/04	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-245/01 (αίτηση του Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): RTL Television GmbH κατά Niedersächsisches Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk («Οδηγία 89/552/ΕΟΚ — Άρθρο 11, παράγραφος 3 — Ραδιοτηλεοπτική μετάδοση — Τηλεοπτική διαφήμιση — Διαφημιστικά διαλείμματα στα οπτικοακουστικά έργα — Έννοια των σήριαλ»)	3
2003/C 304/05	Απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 2003 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-261/01 και C-262/01 (αίτηση του Hof van Beroep te Antwerpen για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Belgische Staat κατά van Calster, Cleeren και Openbaar Slachthuis NV («Επιβαρύνσεις υπέρ τρίτων — Υποχρεωτικές εισφορές υπέρ του Ταμείου για την υγεία και την παραγωγή των ζώων — Εισφορά που επιβάλλεται αναδρομικώς — Κύρος απόφασης της Επιτροπής στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων — Αρμοδιότητα της Επιτροπής»)	3
2003/C 304/06	Απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 2003 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-317/01 και C-369/01 (αιτήσεις του Bundessozialgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Eran Abatay κ.λπ., Nadi Sahin κατά Bundesanstalt für Arbeit («Σύνδεση ΕΟΚ-Τουρκίας — Ερμηνεία του άρθρου 41, παράγραφος 1, του προσθέτου πρωτοκόλλου και του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Κατάργηση των περιορισμών της ελεύθερης κυκλοφορίας εργαζομένων, της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών — Ρήτρες “standstill” — Άμεσο αποτέλεσμα — Περιεχόμενο — Νομοθεσία κράτους μέλους που απαιτεί άδεια εργασίας στον τομέα των διεθνών οδικών μεταφορών εμπορευμάτων»)	4
2003/C 304/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-408/01 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Adidas-Salomon AG, πρώην Adidas AG, Adidas Benelux BV κατά Fitnessworld Trading Ltd («Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 5, παράγραφος 2 — Φημισμένα σήματα — Προστασία από τη χρησιμοποίηση ενός σημείου για πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα ή πανομοιότυπες ή παρόμοιες υπηρεσίες — Βαθμός ομοιότητας μεταξύ του σήματος και του σημείου — Συνέπειες για το πώς το κοινό εκλαμβάνει το σημείο — Σημείο που εκλαμβάνεται ως διακοσμητικό στοιχείο»)	5
2003/C 304/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2003 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-4/02 και C-5/02 (αιτήσεις του Verwaltungsgericht Frankfurt am Main για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Hilde Schönheit κατά Stadt Frankfurt am Main και Silvia Becker κατά Land Hessen («Κοινωνική πολιτική — Άνδρες και γυναίκες εργαζόμενοι — Ισότητα των αμοιβών — Εφαρμογή του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ) και του άρθρου 141, παράγραφοι 1 και 2, ΕΚ, καθώς και της οδηγίας 86/378/ΕΟΚ, ή της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ — Έννοια της “αμοιβής” — Συνταξιοδοτικό σύστημα των δημοσίων υπαλλήλων — Υπολογισμός της συντάξεως λόγω γήρατος των μερικώς απασχολούμενων υπαλλήλων — Υπαρξη άνισης μεταχειρίσεως εν σχέσει προς τους πλήρως απασχολούμενους — Υπαρξη έμμεσης διακρίσεως λόγω φύλου — Προϋποθέσεις ενδεχομένης αιτιολογήσεως από αντικειμενικούς λόγους ανεξάρτητους από κάθε διάκριση λόγω φύλου — Πρωτόκολλο σχετικά με το άρθρο 119 της Συνθήκης ΕΚ (νυν πρωτόκολλο σχετικά με το άρθρο 141 ΕΚ) — Κατά χρόνο αποτελέσματα»)	6
2003/C 304/09	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-40/02 (αίτηση του Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Margareta Scherndl κατά Bezirkshauptmannschaft Korneuburg («Οδηγία 90/496/ΕΟΚ — Επισήμανση των τροφίμων όσον αφορά τις τροφικές τους ιδιότητες — Περιεκτικότητα σε βιταμίνες — Αναγραφόμενη τιμή — Μέση τιμή — Ημερομηνία αναφοράς — Επιτρεπτές αποκλίσεις μεταξύ της αναγραφόμενης τιμής και της τιμής που διαπιστώνεται κατόπιν επίσημων ελέγχων — Αναλογικότητα — Ασφάλεια δικαίου»)	7

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 304/10	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-109/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας («Παράβαση κράτους μέλους — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα μειωμένο συντελεστή για τα μουσικά σύνολα καθώς και για τους σολίστες, εφόσον οργανώνουν οι ίδιοι τη συναυλία»)	7
2003/C 304/11	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-115/02 (αίτηση του Cour de cassation για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Administration des douanes et droits indirects κατά Rioglass SA, Transremar SL («Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος — Διαδικασίες δεσμεύσεως στο τελωνείο — Διαμετακομιζόμενα εμπορεύματα προοριζόμενα για αγορά τρίτης χώρας — Ανταλλακτικά αυτοκινήτων»)	8
2003/C 304/12	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-154/02 (αίτηση του Hässleholms tingsrätt για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Jan Nilsson («Διεθνές εμπόριο των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας που απειλούνται με εξαφάνιση — CITES — Κανονισμός (ΕΚ) 338/97 — Άρθρα 2, στοιχείο κγ', και 8, παράγραφος 3 — Έννοια του “επεξεργασμένου είδους” — Βαλαστωμένο ζώο — Έννοια του “δείγματος που αποκτήθηκε πριν από 50 χρόνια τουλάχιστον” — Τρόπος αποκτήσεως — Παρέκλιση — Κανονισμός (ΕΚ) 1808/2001 — Άρθρα 29 και 32»)	8
2003/C 304/13	Υπόθεση C-374/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Sigmaringen με διάταξη της 31ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση στο πλαίσιο της διοικητικής διαφοράς Gaye Gürol κατά Landesamt für Ausbildungsförderung Nordrhein-Westfalen	9
2003/C 304/14	Υπόθεση C-401/03: Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 25 Σεπτεμβρίου 2003	9
2003/C 304/15	Υπόθεση C-402/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Vestre Landsret με διάταξη της 26ης Σεπτεμβρίου 2003 στις εκδικάζομενες υποθέσεις Skov Æg κατά Bilka Lavprisvarehus A/S και Bilka Lavprisvarehus A/S κατά Jette Mikkelsen και Michael Due Nielsen	10
2003/C 304/16	Υπόθεση C-403/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 22ας Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Egon Schempp κατά Finanzamt München V	11
2003/C 304/17	Υπόθεση C-405/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Gerechtshof te 's-Gravenhage με απόφαση της 28ης Αυγούστου 2003 στην υπόθεση Class International B.V. κατά 1) Colgate-Palmolive Company, 2) Unilever N.V., 3) Smithkline Beecham PLC, 4) Beecham Group PLC	12
2003/C 304/18	Υπόθεση C-410/03: Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε την 1η Οκτωβρίου 2003	13
2003/C 304/19	Υπόθεση C-430/03: Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003	13

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 304/20	Υπόθεση C-431/03: Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003	14
2003/C 304/21	Υπόθεση C-432/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 10 Οκτωβρίου 2003	14
2003/C 304/22	Υπόθεση C-434/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση P. Charles, T.S. Charles-Tijmens κατά Staatssecretaris van Financiën	15
2003/C 304/23	Υπόθεση C-435/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen με απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση 1. British American Tobacco International Limited, 2. N.V. Newman Shipping & Agency Company κατά Belgische Staat — Ministerie van Financiën (Βελγικού δημοσίου, Υπουργείου Οικονομικών)	15
2003/C 304/24	Υπόθεση C-437/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 17 Οκτωβρίου 2003	16
2003/C 304/25	Υπόθεση C-441/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, που ασκήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 2003	17
2003/C 304/26	Υπόθεση C-443/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση Götz Leffler της γερμανικού δικαίου εταιρίας Berlin Chemie AG	17
2003/C 304/27	Υπόθεση C-446/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, με διάταξη της 16ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Marks & Spencer plc κατά David Halsey (HM Inspector of Taxes)	18
2003/C 304/28	Υπόθεση C-455/03: Προσφυγή της Γαλλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Οκτωβρίου 2003 (τηλεομοιοτυπία 24.10.2003)	19
2003/C 304/29	Υπόθεση C-460/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 31 Οκτωβρίου 2003	20
2003/C 304/30	Διαγραφή της υποθέσεως C-379/01	20
2003/C 304/31	Διαγραφή της υποθέσεως C-28/02	20
2003/C 304/32	Διαγραφή της υποθέσεως C-162/02	20
2003/C 304/33	Διαγραφή της υποθέσεως C-231/02	20
2003/C 304/34	Διαγραφή της υποθέσεως C-380/02	20

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 304/35	Διαγραφή της υποθέσεως C-75/03	21
2003/C 304/36	Διαγραφή της υποθέσεως C-200/03	21
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2003/C 304/37	Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα	22
2003/C 304/38	Ορισμός του δικαστή που αναπληρώνει τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου ως δικαστής ασφαλιστικών μέτρων	22
2003/C 304/39	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-158/00, Arbeitsgemeinschaft der öffentlich-rechtlichen Rundfunkanstalten der Bundesrepublik Deutschland (ARD) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Παραδεκτό — Αγορές της συνδρομητικής τηλεόρασης και των υπηρεσιών ψηφιακής διαδραστικής (interactive) τηλεόρασης — Σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητα με την κοινή αγορά — Δεσμεύσεις κατά την πρώτη φάση ελέγχου — Προθεσμία — Τροποποίηση δεσμεύσεων — Ανεπάρκεια δεσμεύσεων)	22
2003/C 304/40	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-17/01, Γεώργιος Ρούνης κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Μεταφορά μέρους των αποδοχών στο νόμιμα κράτους μέλους διαφορετικού από τη χώρα όπου εδρεύει το κοινοτικό όργανο — Προϋποθέσεις — Ζημία — Αριθμητικά αποτελέσματα)	23
2003/C 304/41	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-26/01: Fiocchi munizionieri SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Άρθρα 296 ΕΚ και 298 ΕΚ — Κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε σε επιχείρηση παραγωγής στρατιωτικού υλικού — Καταγγελία — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Απαράδεκτο»)	23
2003/C 304/42	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-196/01: Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («ΕΓΤΠΕ — Κατάργηση χρηματοδοτικής συνδρομής — Άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 — Σφάλμα εκτιμήσεως — Αρχή της αναλογικότητας — Εύλογη προθεσμία — Αιτιολογία»)	24
2003/C 304/43	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-203/01, Manufacture française des pneumatiques Michelin κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Άρθρο 82 ΕΚ — Σύστημα εκπτώσεων — Κατάχρηση)	24
2003/C 304/44	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση T-292/01: Phillips-Van Heusen Corp. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Κανονισμοί (ΕΚ) 40/94 και 2868/95 — Διαδικασία ανακοπής — Κίνδυνος συγχύσεως — Μεταρρύθμιση αποφάσεως του τμήματος προσφυγών — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος BASS — Προγενέστερο λεκτικό σήμα PASH»)	25

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 304/45	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση T-295/01: Nordmilch eG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Λεκτικό σύμπλεγμα OLDENBURGER — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Γεωγραφική προέλευση — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 2 — Περιορισμός του χορηγηθέντος δικαιώματος — Άρθρο 12, στοιχείο β' — Δήλωση περί της εκτάσεως της προστασίας — Άρθρο 38, παράγραφος 2»)	25
2003/C 304/46	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-308/01: Henkel KGaA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Κανονισμοί (ΕΚ) 40/94 και (ΕΚ) 2868/95 — Διαδικασία ανακοπής — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Έκταση του διενεργούμενου από το τμήμα προσφυγών ελέγχου — Εκτίμηση των αποδείξεων που προσκομίζονται κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος ανακοπών») ..	26
2003/C 304/47	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση T-174/02, Micolé Wieme κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Ανακοίνωση κενής θέσεως — Αξιολόγηση των υποψηφίων — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως — Κατάχρηση εξουσίας)	26
2003/C 304/48	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-241/02, Daniel Callebaut κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Άρθρο 45 του ΚΥΚ — Προαγωγή — Συγκριτική εξέταση προσόντων)	26
2003/C 304/49	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-346/02 και T-347/02, Cableuropa, SA κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ανταγωνισμός — Έλεγχος των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89 — Απόφαση παραπομπής στις εθνικές αρχές — Έννοια της διακεκριμένης αγοράς)	27
2003/C 304/50	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-310/97, Ολλανδικές Αντίλλες κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Σύνδεση υπερπόντιων χωρών και εδαφών — Απόφαση 97/803/ΕΚ — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο) ..	27
2003/C 304/51	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-36/98, Aruba κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Σύνδεση υπερπόντιων χωρών και εδαφών — Απόφαση 97/803/ΕΚ — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο)	28
2003/C 304/52	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-54/98: Aruba κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Σύνδεση υπερπόντιων χωρών και εδαφών με την Κοινότητα — Εισαγωγή στην Κοινότητα ζάχαρης καταγόμενης από την Αρούμπα — Κανονισμός (ΕΚ) 2553/97 — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο»)	28
2003/C 304/53	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-183/01, Alza Corporation κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Φιλικός διακανονισμός — Κατάργηση δίκης)	29

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 304/54	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-182/02, Uni-Pharma Κλέων Τσέτης Φαρμακευτικά Εργαστήρια Ανώνυμος Βιομηχανική και Εμπορική εταιρία (Uni-Pharma ABEE) κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Φιλικός διακανονισμός — Κατάργηση της δίκης)	29
2003/C 304/55	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-354/02, Bristol-Myers Squibb International Corporation κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσφυγή ακυρώσεως — Ανάκληση της προσβαλλομένης πράξεως — Κατάργηση δίκης)	30
2003/C 304/56	Υπόθεση T-317/03: Προσφυγή της εταιρίας Volkswagen AG κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2003	30
2003/C 304/57	Υπόθεση T-318/03: Προσφυγή της ATOMIC Austria GmbH κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (Εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2003	31
2003/C 304/58	Υπόθεση T-342/03: Προσφυγή της El Corte Inglés, S.A., κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003	31
2003/C 304/59	Υπόθεση T-344/03: Προσφυγή της SAIWA spa κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 2003	32
2003/C 304/60	Υπόθεση T-360/03: Προσφυγή της εταιρίας Frischpack GmbH & Co KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 30 Οκτωβρίου 2003	32
2003/C 304/61	Υπόθεση T-362/03: Προσφυγή του Antonio Milano κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 31 Οκτωβρίου 2003	33
2003/C 304/62	Υπόθεση T-363/03: Προσφυγή της Περιφέρειας Σικελίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2003	34

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2003/C 304/63	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 289 της 29.11.2003	35
---------------	--	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 2ας Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-195/99 P: Krupp Hoesch Stahl AG κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾ («Αναίρεση — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές
— Ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα»)

(2003/C 304/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί
στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-195/99 P, Krupp Hoesch Stahl AG, με έδρα το Dortmund (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον F. Montag, με αντικείμενο αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 11 Μαρτίου 1999 επί της υποθέσεως T-147/94, Krupp Hoesch Stahl AG κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-603), με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της απόφασης αυτής, όπου ο έτερος διάδικος ήταν η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Cunniff και W. Wils, επικουρούμενοι από τον H.-J. Freund), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (εισηγητή) και S. von Bar, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει την Krupp Hoesch Stahl AG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 299 της 16.10.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 23ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-56/01 (αίτηση του Tribunal des Affaires de
sécurité sociale de Nanterre για την έκδοση προδικαστικής
αποφάσεως): Patricia Inizan κατά Caisse primaire
d'assurance maladie des Hauts-de-Seine⁽¹⁾ («Κοινωνική ασφάλιση — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών
— Έξοδα νοσοκομειακής περιθάλψεως που πρόκειται να
παρασχεθεί εντός άλλου κράτους μέλους — Προϋποθέσεις
αναλήψεως της δαπάνης — Προηγούμενη έγκριση —
Άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 — Κύρος»)

(2003/C 304/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί
στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-56/01, με αντικείμενο αίτηση του tribunal des affaires de sécurité sociale de Nanterre (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Patricia Inizan και Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς το κύρος και την ερμηνεία του άρθρου 22 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της

14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997, L 28, σ. 1), καθώς και ως προς την ερμηνεία των άρθρων 49 ΕΚ και 50 ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. La Pergola (εισηγητή), P. Jann, S. von Bahr και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Από την εξέταση του πρώτου σκέλους του υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 22, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο i, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996.
- 2) Το άρθρο 22, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1408/71, όπως έχει τροποποιηθεί και ενημερωθεί με τον κανονισμό 118/97, έχει την έννοια ότι η αίτηση χορήγησης της εγκρίσεως στην οποία αναφέρεται η διάταξη αυτή δεν μπορεί να απορριφθεί όταν, αφενός, η θεραπεία για την οποία πρόκειται περιλαμβάνεται μεταξύ των παροχών που προβλέπονται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί ο ενδιαφερόμενος και, αφετέρου, η ίδια ή εξίσου αποτελεσματική θεραπευτική αγωγή δεν μπορεί να παρασχεθεί εγκαίρως εντός του εν λόγω κράτους μέλους.
- 3) Τα άρθρα 49 ΕΚ και 50 ΕΚ έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν εθνικές νομοθεσίες όπως η επίδικη της κύριας δίκης, οι οποίες, αφενός, εξαρτούν την απόδοση των δαπανών νοσοκομειακής περιθάλψεως παρασχεθείσας εντός κράτους μέλους άλλου από το κράτος όπου είναι εγκατεστημένο το ταμείο ασθένειας στο οποίο υπάγεται ο ασφαλισμένος από τη χορήγηση εγκρίσεως εκ μέρους του ταμείου αυτού και, αφετέρου, εξαρτούν τη χορήγηση αυτής της εγκρίσεως από την προϋπόθεση της αποδείξεως του ότι ο ασφαλισμένος δεν μπορούσε να τύχει εντός του τελευταίου αυτού κράτους της κατάλληλης για την κατάσταση του περιθάλψεως. Ωστόσο, άρνηση χορήγησης της εγκρίσεως για τον λόγο αυτόν είναι δυνατή μόνον εφόσον υπάρχει η δυνατότητα να παρασχεθεί η ίδια ή εξίσου αποτελεσματική για τον ασθενή θεραπευτική αγωγή εγκαίρως εντός του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί ο ασθενής.

(¹) ΕΕ C 95 της 24.3.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 23ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-191/01 P: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά Wm. Wrigley Jr. Company (¹)

(«Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχωρίσεως — Διακριτικός χαρακτήρας — Σήματα συγκείμενα αποκλειστικώς από περιγραφικά σημεία ή περιγραφικές ενδείξεις — Σύνθετη λέξη Doublemint»)

(2003/C 304/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-191/01 P, Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: V. Melgar και S. Laitinen), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, υποστηριζόμενο από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: A. Ditttrich και B. Muttelsee-Schön), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: J. E. Collins, επικουρούμενο από τον D. Alexander), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 31ης Ιανουαρίου 2001 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δ δεύτερο τμήμα) επί της υποθέσεως T-193/99, Wrigley κατά ΓΕΕΑ (DOUBLEMINT) (Συλλογή 2001, σ. II-417), με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της εν λόγω αποφάσεως του Πρωτοδικείου να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 16ης Ιουνίου 1999 (υπόθεση R 216/1998-1) περί απορρίψεως της προσφυγής που άσκησε η Wm. Wrigley Jr. Company κατά της αρνήσεως καταχωρίσεως της σύνθετης λέξεως Doublemint ως κοινοτικού σήματος, όπου ο έτερος διάδικος ήταν η Wm. Wrigley Jr. Company, με έδρα το Σικάγο, Illinois (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τον M. Kinkeldey, Rechtsanwalt, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissechet (εισηγητή), R. Schintgen, F. Macken και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 23 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-193/99, Wrigley κατά ΓΕΕΑ (DOUBLEMINT).

- 2) Αναπέμπει στο Πρωτοδικείο την υπόθεση.
3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(1) ΕΕ C 200 της 14.7.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 23ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-245/01 (αίτηση του Niedersächsisches Obergerverwaltungsgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): RTL Television GmbH κατά Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk⁽¹⁾

(«Οδηγία 89/552/ΕΟΚ — Άρθρο 11, παράγραφος 3 — Ραδιοτηλεοπτική μετάδοση — Τηλεοπτική διαφήμιση — Διαφημιστικά διαλείμματα στα οπτικοακουστικά έργα — Έννοια των σήριαλ»)

(2003/C 304/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-245/01, με αντικείμενο αίτηση του Niedersächsisches Obergerverwaltungsgericht (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ RTL Television GmbH και Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 298, σ. 23), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997 (ΕΕ L 202, σ. 60), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans (εισηγητή), πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward και P. Jann, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Οι ταινίες που έχουν γυριστεί για την τηλεόραση και που προβλέπουν, κατά την παραγωγή τους, διαλείμματα για την παρεμβολή διαφημιστικών μηνυμάτων επιπίπτουν στην έννοια «έργα που έχουν γυριστεί για την τηλεόραση» του άρθρου 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997.

- 2) Οι δεσμοί που πρέπει να συνδέουν τις ταινίες, προκειμένου να μπορούν να υπαχθούν στην εξαίρεση του άρθρου 11, παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας για τις «σειρές», πρέπει να αφορούν το περιεχόμενο των οικείων ταινιών, όπως, για παράδειγμα, την εξέλιξη του ίδιου σεναρίου ή την επανεμφάνιση ενός ή περισσότερων από τα πρόσωπα στα διάφορα επεισόδια.

(1) ΕΕ C 289 της 13.10.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 21ης Οκτωβρίου 2003

στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-261/01 και C-262/01 (αίτηση του Hof van Beroep te Antwerpen για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Belgische Staat κατά van Calster, Cleeren και Openbaar Slachthuis NV⁽¹⁾

(«Επιβαρύνσεις υπέρ τρίτων — Υποχρεωτικές εισφορές υπέρ του Ταμείου για την υγεία και την παραγωγή των ζώων — Εισφορά που επιβάλλεται αναδρομικώς — Κύρος απόφασης της Επιτροπής στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων — Αρμοδιότητα της Επιτροπής»)

(2003/C 304/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-261/01 και C-262/01, με αντικείμενο αιτήσεις του Hof van Beroep te Antwerpen (Βέλγιο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με τις οποίες ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Belgische Staat και Eugene van Calster, Felix Cleeren (C-261/01), και μεταξύ Belgische Staat και Openbaar Slachthuis NV (C-262/01), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου, και συγκεκριμένα των άρθρων 93 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 88 ΕΚ) και 173 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 230 ΕΚ) καθώς και της αποφάσεως της Επιτροπής, της 9ης Αυγούστου 1996, σχετικά με το μέτρο ενίσχυσης N 366/96, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans (εισηγητή), C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 21 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ) έχει την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές των υποθέσεων της κύριας δίκης, αντικείται στην είσπραξη εισφορών που χρηματοδοτούν ειδικά ένα σύστημα ενισχύσεων το οποίο κρίθηκε συμβατό με την κοινή αγορά με απόφαση της Επιτροπής, στο μέτρο που οι εν λόγω εισφορές επιβάλλονται αναδρομικά για περίοδο προγενέστερη της ημερομηνίας εκδόσεως της απόφασης αυτής.
- 2) Η απόφαση της Επιτροπής, της 9ης Αυγούστου 1996, σχετικά με το μέτρο ενίσχυσης N 366/96, δεν ενέχει έγκριση της αναδρομικής ισχύος του νόμου της 23ης Μαρτίου 1998 για τη δημιουργία του *Fonds budgétaire pour la santé et la qualité des animaux et des produits animaux*.

(¹) ΕΕ C 303 της 27.10.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 21ης Οκτωβρίου 2003

στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-317/01 και C-369/01 (αιτήσεις του *Bundessozialgericht* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *Eran Abatay κ.λπ., Nadi Sahin κατά Bundesanstalt für Arbeit* (¹)

(«Σύνδεση ΕΟΚ-Τουρκίας — Ερμηνεία του άρθρου 41, παράγραφος 1, του προσθέτου πρωτοκόλλου και του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Κατάργηση των περιορισμών της ελεύθερης κυκλοφορίας εργαζομένων, της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών — Ρήτρες “standstill” — Άμεσο αποτέλεσμα — Περιεχόμενο — Νομοθεσία κράτους μέλους που απαιτεί άδεια εργασιών στον τομέα των διεθνών οδικών μεταφορών εμπορευμάτων»)

(2003/C 304/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-317/01 και C-369/01, με αντικείμενο αιτήσεις του *Bundessozialgericht* (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με τις οποίες ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ *Eran Abatay κ.λπ.* (C-317/01), *Nadi Sahin* (C-369/01) και *Bundesanstalt für Arbeit*, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 41, παράγραφος 1, του προσθέτου πρωτοκόλλου, που υπογράφηκε στις 23 Νοεμβρίου 1970 στις Βρυξέλλες και συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό

(ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/002, σ. 149), και του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως, την οποία εξέδωσε το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, προέδρους τμημάτων, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissechet, R. Schintgen (εισηγητή), F. Macken, N. Colneric και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 21 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό: Το άρθρο 41, παράγραφος 1, του προσθέτου πρωτοκόλλου, που υπογράφηκε στις 23 Νοεμβρίου 1970 στις Βρυξέλλες και συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972, και το άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως, την οποία εξέδωσε το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι:

- οι δύο αυτές διατάξεις έχουν άμεσο αποτέλεσμα στα κράτη μέλη και, επομένως, οι Τούρκοι υπήκοοι επί των οποίων εφαρμόζονται έχουν το δικαίωμα να τα επικαλούνται ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων προκειμένου να αποκλείουν την εφαρμογή αντίθετων κανόνων εσωτερικού δικαίου·
- το άρθρο 41, παράγραφος 1, και το άρθρο 13 απαγορεύουν γενικώς, από της ενάρξεως ισχύος στο κράτος μέλος υποδοχής της πράξεως στην οποία περιλαμβάνονται, την εισαγωγή νέων εθνικών περιορισμών, αντιστοίχως, στο δικαίωμα εγκαταστάσεως, καθώς και στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και στην ελεύθερη κυκλοφορία εργαζομένων·
- το άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80 εφαρμόζεται σε Τούρκους υπηκόους μόνον αν αυτοί βρίσκονται στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής νομίμως και για χρονικό διάστημα ικανό να επιτρέψει τη σταδιακή τους ένταξη στο κράτος αυτό·
- σε περιπτώσεις όπως αυτές των υποθέσεων των κύριων δικών, το άρθρο 41, παράγραφος 1, του προσθέτου πρωτοκόλλου εφαρμόζεται σε διεθνείς οδικές μεταφορές εμπορευμάτων προερχόμενων από την Τουρκία, όταν οι υπηρεσίες παρέχονται σε έδαφος κράτους μέλους·
- το ευεργέτημα του άρθρου 41, παράγραφος 1, μπορεί να επικαλεστεί όχι μόνον επιχείρηση που έχει έδρα στην Τουρκία και παρέχει υπηρεσίες σε ένα κράτος μέλος, αλλά και οι υπάλληλοι αυτής της επιχείρησης, προκειμένου να αντιταχθούν σε νέο περιορισμό που εισάγεται στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών· αντίθετως, την εν λόγω διάταξη δεν μπορεί να επικαλεστεί για τον ίδιο σκοπό επιχείρηση που εδρεύει σε κράτος μέλος, δεδομένου ότι οι λήπτες των υπηρεσιών της είναι εγκατεστημένοι στο ίδιο κράτος μέλος·

- το άρθρο 41, παράγραφος 1, απαγορεύει να τίθεται με εθνική ρύθμιση κράτους μέλους ως προϋπόθεση για την παροχή, εκ μέρους επιχειρήσεως με έδρα την Τουρκία, υπηρεσιών στο έδαφος του κράτους μέλους η κατοχή άδειας εργασίας, εφόσον η άδεια αυτή δεν απαιτείται κατά την έναρξη ισχύος του εν λόγω πρωτοκόλλου·
- απόκειται στα εθνικά δικαστήρια να καθορίσουν αν η εθνική ρύθμιση που εφαρμόζεται σε Τούρκους υπηκόους, όπως στους αναιρεσίβλητους των κύριων δικών, είναι δυσμενέστερη από αυτή που ίσχυε κατά το χρόνο έναρξεως ισχύος του προσθέτου πρωτοκόλλου.

(¹) EE C 303 της 27.10.2001· EE C 348 της 8.12.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 23ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-408/01 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden για την έκδοση προδικαστικής απόφασης):
Adidas-Salomon AG, πρώην Adidas AG, Adidas Benelux BV κατά Fitnessworld Trading Ltd (¹)

(«Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 5, παράγραφος 2 — Φημισμένα σήματα — Προστασία από τη χρησιμοποίηση ενός σημείου για πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα ή πανομοιότυπες ή παρόμοιες υπηρεσίες — Βαθμός ομοιότητας μεταξύ του σήματος και του σημείου — Συνέπειες για το κοινό εκλαμβάνει το σημείο — Σημείο που εκλαμβάνεται ως διακοσμητικό στοιχείο»)

(2003/C 304/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-408/01, με αντικείμενο αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) προς το Δικαστήριο, κατ'

εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Adidas-Salomon AG, πρώην Adidas AG, Adidas Benelux BV και Fitnessworld Trading Ltd, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 2, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), F. Macken, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ένα κράτος μέλος, όταν ασκεί τη δυνατότητα επιλογής που παρέχεται από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, οφείλει να παράσχει την περί ης πρόκειται ειδική προστασία σε περίπτωση χρησιμοποίησης από τρίτον μεταγενέστερου σήματος ή σημείου, που είναι πανομοιότυπο ή παρόμοιο με το καταχωρισμένο φημισμένο σήμα, τόσο για μη παρόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες όσο και για προϊόντα ή υπηρεσίες που είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που καλύπτει το καταχωρισμένο σήμα.
- 2) Η προστασία που παρέχεται από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/104 δεν εξαρτάται από τη διαπίστωση τέτοιου βαθμού ομοιότητας μεταξύ του φημισμένου σήματος και του σημείου ώστε να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεώς τους από το ενδιαφερόμενο κοινό. Είναι αρκετό ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ του φημισμένου σήματος και του σημείου να έχει ως αποτέλεσμα το ενδιαφερόμενο κοινό να συνδέσει το σημείο με το σήμα.
- 3) Αυτό καθ' εαυτό το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο κοινό εκλαμβάνει ένα σημείο ως διακοσμητικό στοιχείο δεν εμποδίζει την προστασία που παρέχεται από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/104, όταν ο βαθμός ομοιότητας είναι παρά ταύτα τέτοιος ώστε το κοινό αυτό να συνδέει το σημείο με το σήμα. Αντιθέτως, όταν, σύμφωνα με πραγματική εκτίμηση του εθνικού δικαστηρίου, το ενδιαφερόμενο κοινό εκλαμβάνει το σημείο μόνον ως διακοσμητικό στοιχείο, το κοινό αυτό εξ' ορισμού δεν συνδέει το σημείο με ένα καταχωρισμένο σήμα, οπότε δεν πληρούται μια από τις προϋποθέσεις της προστασίας που παρέχεται από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/104.

(¹) EE C 3 της 5.1.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 23ης Οκτωβρίου 2003

στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-4/02 και C-5/02 (αιτήσεις του *Verwaltungsgericht Frankfurt am Main* για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): *Hilde Schönheit* κατά *Stadt Frankfurt am Main* και *Silvia Becker* κατά *Land Hessen* ⁽¹⁾

(«Κοινωνική πολιτική — Άνδρες και γυναίκες εργαζόμενοι — Ισότητα των αμοιβών — Εφαρμογή του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ) και του άρθρου 141, παράγραφοι 1 και 2, ΕΚ, καθώς και της οδηγίας 86/378/ΕΟΚ, ή της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ — Έννοια της “αμοιβής” — Συνταξιοδοτικό σύστημα των δημοσίων υπαλλήλων — Υπολογισμός της συντάξεως λόγω γήρατος των μερικώς απασχολούμενων υπαλλήλων — Ύπαρξη άνισης μεταχείρισης εν σχέσει προς τους πλήρως απασχολούμενους — Ύπαρξη έμμεσης διακρίσεως λόγω φύλου — Προϋποθέσεις ενδεχομένης αιτιολογήσεως από αντικειμενικούς λόγους ανεξάρτητους από κάθε διάκριση λόγω φύλου — Πρωτόκολλο σχετικά με το άρθρο 119 της Συνθήκης ΕΚ (νυν πρωτόκολλο σχετικά με το άρθρο 141 ΕΚ) — Κατά χρόνο αποτελέσματα»)

(2003/C 304/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-4/02 και C-5/02, με αντικείμενο δύο αιτήσεις του *Verwaltungsgericht Frankfurt am Main* (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με τις οποίες ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ *Hilde Schönheit* και *Stadt Frankfurt am Main* (C-4/02), και μεταξύ *Silvia Becker* και *Land Hessen* (C-5/02), η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ), του πρωτοκόλλου σχετικά με το άρθρο 119 της Συνθήκης ΕΚ, του οποίο προσαρτήθηκε στη Συνθήκη ΕΚ με τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (νυν πρωτόκολλο σχετικά με το άρθρο 141 ΕΚ), του άρθρου 141, παράγραφοι 1 και 2, ΕΚ, της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160), και της οδηγίας 86/378/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1986, για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών στα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης (ΕΕ L 225, σ. 40), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 96/97/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997, L 46,

σ. 20), καθώς και της οδηγίας 97/80/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με το βάρος απόδειξης σε περιπτώσεις διακριτικής μεταχείρισης λόγω φύλου (ΕΕ 1998, L 14, σ. 6), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους Α. La Pergola (εισηγητή), προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, Ρ. Jann και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: Η. Α. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Σύνταξη γήρατος η οποία καταβάλλεται δυνάμει συστήματος όπως το προβλεπόμενο στον *Gesetz über die Versorgung der Beamten und Richter in Bund und Ländern*, της 24ης Αυγούστου 1976, όπως δημοσιεύθηκε στις 16 Μαρτίου 1999, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ) και του άρθρου 141, παράγραφοι 1 και 2, ΕΚ. Οι διατάξεις αυτές δεν επιτρέπουν την εφαρμογή νομοθεσίας, όπως αυτή που προκύπτει από τον συνδυασμό του άρθρου 85 και της παλαιάς διατυπώσεως του άρθρου 14 του προαναφερθέντος νόμου, η οποία μπορεί να συνεπάγεται μείωση του ποσού της συντάξεως των δημοσίων υπαλλήλων που άσκησαν τα καθήκοντά τους με μειωμένο ωράριο κατά τη διάρκεια τουλάχιστον μέρους της σταδιοδρομίας τους, όταν αυτή η κατηγορία υπαλλήλων περιλαμβάνει σημαντικά υψηλότερο αριθμό γυναικών παρά ανδρών, εκτός αν η νομοθεσία αυτή δικαιολογείται από παράγοντες αντικειμενικούς και ξένους προς οποιαδήποτε διάκριση λόγω φύλου.
- 2) Στο εθνικό δικαστήριο, το μόνο αρμόδιο να εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά και να ερμηνεύσει την εθνική νομοθεσία, απόκειται να κρίνει αν και σε ποιο βαθμό μια νομοθετική διάταξη που εφαρμόζεται ανεξαρτήτως του φύλου του εργαζομένου, πλήττει όμως στην πράξη σημαντικά υψηλότερο ποσοστό γυναικών παρά ανδρών, δικαιολογείται από παράγοντες αντικειμενικούς και ξένους προς οποιαδήποτε διάκριση λόγω φύλου.

Ο στόχος περιορισμού των δημοσίων δαπανών δεν μπορεί να δικαιολογήσει τη διαφορετική μεταχείριση λόγω φύλου.

Η διαφορετική μεταχείριση ανδρών και γυναικών μπορεί να δικαιολογείται, ενδεχομένως, από λόγους άλλους πλην των προβληθέντων κατά τη λήψη του μέτρου με το οποίο εισήχθη αυτή η διαφορετική μεταχείριση.

Εθνική νομοθεσία όπως η προκύπτουσα από τον συνδυασμό του άρθρου 85 του *Gesetz über die Versorgung der Beamten und Richter in Bund und Ländern* και της παλαιάς διατυπώσεως του άρθρου 14 του εν λόγω νόμου, η οποία συνεπάγεται μείωση του ποσού της συντάξεως γήρατος ενός εργαζομένου σε βαθμό μεγαλύτερο από την αναλογία προς τον χρόνο απασχολήσεώς του με μειωμένο ωράριο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αντικειμενικώς δικαιολογούμενη από το γεγονός ότι η σύνταξη αντιστοιχεί στην περίπτωση αυτή σε χρονικώς λιγότερο εκτεταμένη προσφορά εργασίας ή από τον λόγο ότι έχει ως στόχο να μην τυχάνουν πλεονεκτήματος οι απασχολούμενοι με μειωμένο ωράριο υπάλληλοι έναντι των απασχολούμενων με πλήρες ωράριο.

3) Το πρωτόκολλο αριθ. 2 σχετικά με το άρθρο 119 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και το συνημμένο στη Συνθήκη ΕΚ πρωτόκολλο σχετικά με το άρθρο 141 ΕΚ ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι αποκλείουν, αντιστοίχως, την εφαρμογή του άρθρου 119 της Συνθήκης και την εφαρμογή του άρθρου 141, παράγραφοι 1 και 2, ΕΚ σε παροχές προβλεπόμενες σε επαγγελματικό σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως οι οποίες οφείλονται βάσει περιόδων απασχολήσεως προγενεστέρων της 17ης Μαΐου 1990, υπό την επιφύλαξη της εξαίρεσεως που προβλέπεται υπέρ των εργαζομένων ή των ελκόντων από αυτούς δικαιώματα οι οποίοι, πριν από την ημερομηνία αυτή, άσκησαν ένδικη προσφυγή ή υπέβαλαν ισόδυναμη κατά το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο ένσταση.

(1) ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 23ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-40/02 (αίτηση του Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Margareta Scherndl κατά Bezirkshauptmannschaft Korneuburg ⁽¹⁾

(«Οδηγία 90/496/ΕΟΚ — Επισήμανση των τροφίμων όσον αφορά τις τροφικές τους ιδιότητες — Περιεκτικότητα σε βιταμίνες — Αναγραφόμενη τιμή — Μέση τιμή — Ημερομηνία αναφοράς — Επιτρεπτές αποκλίσεις μεταξύ της αναγραφόμενης τιμής και της τιμής που διαπιστώνεται κατόπιν επισήμων ελέγχων — Αναλογικότητα — Ασφάλεια δικαίου»)

(2003/C 304/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-40/02, με αντικείμενο αίτηση του Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Margareta Scherndl και Bezirkshauptmannschaft Korneuburg, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία και το κύρος των άρθρων 1, παράγραφος 4, στοιχείο ια', και 6, παράγραφος 8, της οδηγίας 90/496/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1990, σχετικά με τους κανόνες επισήμανσης των τροφίμων όσον αφορά τις τροφικές τους ιδιότητες (ΕΕ L 276, σ. 40), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, B. Σκουρή, F. Macken και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 23 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Τα άρθρα 1, παράγραφος 4, στοιχείο ια', και 6, παράγραφος 8, της οδηγίας 90/496/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1990, σχετικά με τους κανόνες επισήμανσης των τροφίμων όσον αφορά τις τροφικές τους ιδιότητες, έχουν την έννοια, αφενός, ότι η τιμή μιας τροφικής ουσίας, όπως η βιταμίνη C, η οποία αναγράφεται επί ενός τροφίμου κατόπιν αναλύσεώς του από τον παραγωγό μπορεί να αντιστοιχεί στην τιμή αυτής της τροφικής ουσίας την οποία περιέχει το εν λόγω τρόφιμο κατά τη λήξη της περιόδου διατηρήσεώς του και, αφετέρου, ότι ο καθορισμός των αποδεκτών αποκλίσεων μεταξύ της αναγραφόμενης τιμής και της διαπιστωμένης κατόπιν επισήμου ελέγχου εμπίπτει, κατά το παρόν στάδιο εξελίξεως του κοινοτικού δικαίου, στην αρμοδιότητα των κρατών μελών.

2) Από την εξέταση του τρίτου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος της οδηγίας 90/496.

(1) ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 23ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-109/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας ⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα μειωμένο συντελεστή για τα μουσικά σύνολα καθώς και για τους σολίστες, εφόσον οργανώνουν οι ίδιοι τη συναυλία»)

(2003/C 304/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-109/02, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και G. Wilms) κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (εκπρόσωποι: W.-D. Plessing και M. Lumma) με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εφαρμόζοντας μειωμένο συντελεστή φόρου προστιθεμένης αξίας για τις υπηρεσίες τις οποίες παρέχουν μουσικά σύνολα είτε απευθείας στο κοινό είτε για λογαριασμό διοργανωτή συναυλιών καθώς και για τις υπηρεσίες που παρέχουν σολίστες απευθείας στο κοινό, ενώ εφαρμόζει τον κανονικό συντελεστή για τις υπηρεσίες που παρέχουν σολίστες για λογαριασμό διοργανωτή συναυλιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', τρίτο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση (ΕΕ

ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), ως έχει κατόπιν της εκδόσεως της οδηγίας 1999/49/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, που τροποποίησε την οδηγία 77/388 ως προς τον κανονικό συντελεστή (ΕΕ L 139, σ. 27), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. La Pergola και P. Jann (εισηγητή) δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 23 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εφαρμόζοντας μειωμένο συντελεστή φόρου προστιθέμενης αξίας για τις υπηρεσίες τις οποίες παρέχουν μουσικά σύνολα είτε απευθείας στο κοινό είτε για λογαριασμό διοργανωτή συναυλιών καθώς και για τις υπηρεσίες που παρέχουν σολίστες απευθείας στο κοινό, ενώ εφαρμόζει τον κανονικό συντελεστή για τις υπηρεσίες που παρέχουν σολίστες για λογαριασμό διοργανωτή συναυλιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', τρίτο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση, ως έχει κατόπιν της εκδόσεως της οδηγίας 1999/49/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, που τροποποίησε την οδηγία 77/388 ως προς τον κανονικό συντελεστή.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 131 της 1.6.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 23ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-115/02 (αίτηση του Cour de cassation για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Administration des douanes et droits indirects κατά Rioglass SA, Transremar SL (¹)

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος — Διαδικασίες δεσμεύσεως στο τελωνείο — Διαμετακομιζόμενα εμπορεύματα προοριζόμενα για αγορά τρίτης χώρας — Ανταλλακτικά αυτοκινήτων»)

(2003/C 304/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-115/02, με αντικείμενο αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του

άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Administration des douanes et droits indirects και Rioglass SA, Transremar SL, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 28 ΕΚ, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, B. Σκουρή (εισηγητή), F. Macken και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 28 ΕΚ έχει την έννοια ότι απαγορεύει την εφαρμογή, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία κράτους μέλους για την πνευματική ιδιοκτησία, διαδικασιών δεσμεύσεως, από τις τελωνειακές αρχές, εμπορευμάτων που έχουν νομίμως κατασκευαστεί σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και που προορίζονται, μετά τη διαμετακόμισή τους μέσω του εδάφους του πρώτου κράτους μέλους, για την αγορά τρίτης χώρας.

(¹) ΕΕ C 131 της 1.6.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 23ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-154/02 (αίτηση του Hässleholms tingsrätt για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Jan Nilsson (¹)

(«Διεθνές εμπόριο των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας που απειλούνται με εξαφάνιση — CITES — Κανονισμός (ΕΚ) 338/97 — Άρθρα 2, στοιχείο κγ', και 8, παράγραφος 3 — Έννοια του “επεξεργασμένου είδους” — Βαλσαμωμένο ζώο — Έννοια του “δείγματος που αποκτήθηκε πριν από 50 χρόνια τουλάχιστον” — Τρόπος αποκτήσεως — Παρέκλιση — Κανονισμός (ΕΚ) 1808/2001 — Άρθρα 29 και 32»)

(2003/C 304/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-154/02, με αντικείμενο αίτηση του Hässleholms tingsrätt (Σουηδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά του Jan Nilsson, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 338/97 του Συμβουλίου, της

9ης Δεκεμβρίου 1996, για την προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας με τον έλεγχο του εμπορίου τους (ΕΕ 1997, L 61, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 2307/97 της Επιτροπής, της 18ης Νοεμβρίου 1997 (ΕΕ L 325, σ. 1), καθώς και με τον κανονισμό (ΕΚ) 1808/2001 της Επιτροπής, της 30ής Αυγούστου 2001, περί των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 338/97 του Συμβουλίου (ΕΕ L 250, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, C. Gilmann, F. Macken, N. Colneric (εισηγήτρια) και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 23 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Τα άρθρα 2, στοιχείο κγ', και 8, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 338/97 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας με τον έλεγχο του εμπορίου τους, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 2307/97 της Επιτροπής, της 18ης Νοεμβρίου 1997, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι τα αναγραφόμενα στο παράρτημα Α του εν λόγω κανονισμού ζώα, τα οποία όμως έχουν ταριχευθεί, μπορούν να χαρακτηριστούν «επεξεργασμένα δείγματα» υπό την έννοια αυτών των διατάξεων.
- 2) Το άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 338/97 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η λήψη των δειγμάτων στο πλαίσιο δωρεάς ή κληρονομιάς καθώς και η θανάτωση ενός ζώου και η απόκτηση της κατοχής του συνιστούν «απόκτηση» υπό την έννοια αυτής της διατάξεως. Δεν είναι αναγκαίο ο αποκτήσας το δείγμα πριν 50 χρόνια τουλάχιστον να είναι ο τωρινός κάτοχος.
- 3) Παρά τη διάταξη του άρθρου 32, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1808/2001 της Επιτροπής, της 30ής Αυγούστου 2001, περί των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 338/97, το άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 338/97 πρέπει να ερμηνευθεί ως συνεπαγόμενο ότι το διαχειριστικό όργανο του οικείου κράτους μέλους βεβαιώνεται ότι το εν λόγω δείγμα έχει αποκτηθεί υπό τις συνθήκες που ορίζει το άρθρο 2, στοιχείο κγ', του κανονισμού 338/97.

(1) ΕΕ C 144 της 15.6.2002.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Sigmaringen με διάταξη της 31ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση στο πλαίσιο της διοικητικής διαφοράς Gaye Gürol κατά Landesamt für Ausbildungsförderung Nordrhein-Westfalen

(Υπόθεση C-374/03)

(2003/C 304/13)

Με διάταξη της 31ης Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Σεπτεμβρίου 2003, το Verwaltungsgericht Sigmaringen, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Gaye Gürol και Landesamt für Ausbildungsförderung Nordrhein-Westfalen που εκκρεμεί

ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Έχει το άρθρο 9, πρώτη πρόταση, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας άμεσο αποτέλεσμα στην εσωτερική έννομη τάξη των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ώστε τα τουρκικής ιδιγένειας τέκνα, τα οποία κατοικούν νομίμως εντός κράτους μέλους της Κοινότητας με τους γονείς τους, οι οποίοι απασχολούνται ή έχουν απασχοληθεί νομίμως στο κράτος αυτό, να γίνονται δεκτά εντός αυτού του κράτους μέλους στα μαθήματα γενικής εκπαίδευσως, μαθητείας και επαγγελματικής κατάρτισεως βάσει των ίδιων κριτηρίων αποδοχής ως προς την κατάρτιση που ισχύουν για τα τέκνα των υπηκόων αυτού του κράτους μέλους;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Πληρούν και εκείνα τα τουρκικής ιδιγένειας τέκνα το κριτήριο της «νόμιμης κατοικίας με τους γονείς τους», τα οποία στον τόπο της πανεπιστημιακής επαγγελματικής κατάρτισεως ιδρύουν και διατηρούν δική τους κύρια κατοικία, δηλώνονται δε από τους γονείς τους μόνον ως έχοντα σ' αυτούς δευτερεύουσα κατοικία;
3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: Περιλαμβάνει το άρθρο 9, πρώτη πρόταση, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας εκτός από την αξίωση του προστατευόμενου κύκλου προσώπων για ισότιμη πρόσβαση στα εκπαιδευτικά ιδρύματα και την ισότιμη διεκδίκηση κρατικών παροχών, οι οποίες χορηγούνται από το κράτος μέλος με σκοπό τη διευκόλυνση της συμμετοχής στην εκπαίδευση, ή έχει την έννοια το άρθρο 9, πρώτη πρόταση, σε συνδυασμό με τη δεύτερη πρόταση, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας ότι επιφυλάσσεται στα κράτη μέλη η δυνατότητα να εξαρτούν τη χορήγηση κοινωνικών παροχών στον τομέα της εκπαίδευσως στα προστατευόμενα πρόσωπα της πρώτης προτάσεως από άλλες προϋποθέσεις ή να περιορίζουν τις εν λόγω παροχές;
4. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο και τρίτο ερώτημα: Ισχύει αυτό επίσης για την εκπαίδευση στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα στην πατρίδα τους την Τουρκία, όσον αφορά τον προστατευόμενο κύκλο προσώπων;

Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 25 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-401/03)

(2003/C 304/14)

Η Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον Ivo Maria Braguglia, Avvocato, επικουρούμενο από τον Antonio Cingolo, Avvocato dello Stato, άσκησε στις 25 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΚ) 1145/2003 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2003⁽¹⁾, η οποία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 160/48 της 28ης Ιουνίου 2003, περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) 1685/2000 της Επιτροπής⁽²⁾, όσον αφορά τους κανόνες επιλεξιμότητας για τη συγχρηματοδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία, λόγω διαδικαστικών πλημμελειών που εκτίθενται κατωτέρω (υποπαράγραφος I, σημεία 52 έως 59).
- επίσης να ακυρώσει τον προαναφερθέντα κανονισμό (ΕΚ) 1145/2003 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2003, ο οποίος δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 160/48 της 28ης Ιουνίου 2003, περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) 1685/2000 της Επιτροπής, όσον αφορά τους κανόνες επιλεξιμότητας για τη συγχρηματοδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία, περιοριστικώς όσον αφορά τα άρθρα 2, στοιχείο α', κατά το μέρος που άπτεται των σημείων 1.2, 2.1 και 2.3, καθώς και τον κανόνα 1, σημεία 1.2, 2.1 και 2.3 του παραρτήματος, για τους ουσιαστικούς λόγους που εκτίθενται κατωτέρω (υποπαράγραφος II, σημεία 60 έως 93, παράγραφος III, σημεία 94 έως 102).
- να ακυρώσει όλες τις συναφείς καθώς και τις πράξεις που αποτέλεσαν τη βάση του.
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 1145/2003 πρέπει να ακυρωθεί για τους ακόλουθους λόγους:

- A) Λόγοι αφορώντες την καταστρατήγηση της «διαδικασίας επιτροπής» που προβλέπει ο γενικός κανονισμός:
- παράβαση ουσιαστών τύπων (άρθρο 230 ΕΚ): παράβαση του άρθρου 47, παράγραφος 3, του γενικού κανονισμού (διαδικασία επιτροπής): μη συνδρομή των προϋποθέσεων για την έκδοση του κανονισμού.
- B) Λόγοι ουσίας:
- παράβαση ουσιαστών τύπων: έλλειψη και αντιφατικότητα ως προς την αιτιολόγηση.
 - παράβαση του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/99⁽³⁾, στοιχείο ια': ορισμός της πράξεως.
 - περαιτέρω παράβαση του άρθρου 9, καθώς και των άρθρων 8 και 32 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/99.
 - παραβίαση της αρχής περί χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισεως.

- παραβίαση της αρχής της μη αναδρομικότητας και έλλειψη αιτιολογήσεως.
- παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης: αντιφατικότητα.

Γ) Κατάχρηση εξουσίας.

- (¹) ΕΕ L 160 της 28.6.2003, σ. 48.
 (²) ΕΕ L 242 της 27.9.2000, σ. 39.
 (³) ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Vestre Landsret με διάταξη της 26ης Σεπτεμβρίου 2003 στις εκδικάζομενες υποθέσεις Skov Æg κατά Bilka Lavprisvarehus A/S και Bilka Lavprisvarehus A/S κατά Jette Mikkelsen και Michael Due Nielsen

(Υπόθεση C-402/03)

(2003/C 304/15)

Με διάταξη της 26ης Σεπτεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Σεπτεμβρίου 2003, το Vestre Landsret, στο πλαίσιο των διαφορών μεταξύ Skov Æg και Bilka Lavprisvarehus A/S και μεταξύ Bilka Lavprisvarehus A/S και Jette Mikkelsen και Michael Due Nielsen που εκκρεμούν ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Πρώτο ερώτημα:

Εμποδίζει η οδηγία 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων ένα θεσπισθέν από τον νόμο σύστημα κατά το οποίο ο μεσάζων υποχρεούται παραγωγώς και αυτοτελώς απεριόριστα για την κατά την οδηγία ευθύνη του παραγωγού;

Δεύτερο ερώτημα:

Εμποδίζει η προπαρατεθείσα οδηγία ένα σύστημα κατά το οποίο ο μεσάζων υποχρεούται βάσει της νομολογίας παραγωγώς και αυτοτελώς απεριόριστως για τη νομολογιακώς διαμορφωθείσα ευθύνη λόγω πταίσματος του παραγωγού συνεπεία ζημιών που προκαλούνται σε πρόσωπα ή σε πράγματα στο πλαίσιο της επαγγελματικής δραστηριότητας;

Τρίτο ερώτημα:

Λαμβανομένων υπόψη:

1. του πρωτοκόλλου του Συμβουλίου των Υπουργών στο BEUC-News, Legal supplement 12 November/December 1985, σ. 20-21, στο σημείο 2, του οποίου εκτίθενται τα εξής:

«Statements on articles 3 and 12: “Όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 2 και του άρθρου 10, το Συμβούλιο και η Επιτροπή συμφωνούν ότι τίποτε δεν εμποδίζει τα επί μέρους κράτη μέλη να θέτουν κανόνες στην εθνική τους νομοθεσία ως προς την ευθύνη του μεσάζοντος, εφόσον η ευθύνη αυτή δεν περιλαμβάνεται στην οδηγία. Υφίσταται περαιτέρω συμφωνία για το ότι τα κράτη μέλη μπορούν κατά την οδηγία να θεσπίζουν κανόνες ως προς την τελική εκατέρωθεν κατανομή της ευθύνης μεταξύ περισσότερων ευθυνομένων παραγωγών (πρβλ. το άρθρο 3) και μεσαζόντων”».

2. Του άρθρου 13 της οδηγίας, στο οποίο διευκρινίζονται τα εξής:

«Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα δικαιώματα, που ενδέχεται να έχει ο ζημιωθείς, βάσει του δικαίου περί συμβατικής ή εξωσυμβατικής ευθύνης, ή βάσει ειδικού καθεστώτος ευθύνης που τυχόν ισχύει, κατά τη στιγμή κοινοποίησης της οδηγίας»,

ερωτάται αν η οδηγία εμποδίζει χώρα μέλος να ρυθμίζει με νόμο την ευθύνη του μεσάζοντος λόγω ελαττωματικών προϊόντων, η οποία εξαρτάται, όπως συμβαίνει με το άρθρο 3, παράγραφος 1, σημείο 1, του δανικού νόμου, από τον ορισμό του μεσάζοντος ως αυτού ο οποίος θέτει σε κυκλοφορία ένα προϊόν στο πλαίσιο της επαγγελματικής του δραστηριότητας, χωρίς να θεωρείται παραγωγός κατά τους σχετικούς ορισμούς του άρθρου 3 της οδηγίας για την ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων.

Τέταρτο ερώτημα:

Εμποδίζει η οδηγία (οδηγία 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων) χώρα μέλος να θεσπίσει διάταξη νόμου περί ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων, κατά την οποία ο μεσάζων —χωρίς να είναι ο ίδιος παραγωγός ή να θεωρείται παραγωγός κατά το άρθρο 3 της οδηγίας— υποχρεούται παραγωγώς και αυτοτελώς για:

- την ευθύνη του παραγωγού λόγω ελαττωματικών προϊόντων κατά την οδηγία;
- τη νομολογιακώς διαμορφωθείσα ευθύνη λόγω πταίσματος του παραγωγού συνεπεία ζημιών που προκαλούνται σε πρόσωπα ή σε πράγματα στο πλαίσιο της επαγγελματικής δραστηριότητας;

Η επίμαχη διάταξη νόμου προϋποθέτει:

- α. ότι ο μεσάζων ορίζεται ως αυτός ο οποίος στο πλαίσιο της εμπορικής του δραστηριότητας θέτει σε κυκλοφορία ένα προϊόν, χωρίς να θεωρείται παραγωγός (το άρθρο 3, παράγραφος 3, σημείο 1, του δανικού νόμου για την ευθύνη από ελαττωματικά προϊόντα),
- β. ότι ο παραγωγός μπορεί να ευθύνεται και επομένως ο μεσάζων να μην υποχρεούται παραγωγώς και αυτοτελώς, εφόσον δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση (το άρθρο 10 του δανικού νόμου για την ευθύνη από ελαττωματικά προϊόντα),

- γ. ότι ο μεσάζων έχει δυνατότητα αναγωγής έναντι του παραγωγού (το άρθρο 11, παράγραφος 3, του δανικού νόμου για την ευθύνη από ελαττωματικά προϊόντα).

Πέμπτο ερώτημα:

Εμποδίζει η οδηγία (οδηγία 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων) χώρα μέλος να διατηρεί έναν υφιστάμενο πριν από την οδηγία για την ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων, τεθέντα όχι με νόμο, αλλά διαμορφθέντα νομολογιακώς, κανόνα περί ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων, κατά τον οποίο ο μεσάζων —χωρίς να είναι ο ίδιος παραγωγός ή να θεωρείται παραγωγός κατά το άρθρο 3 της οδηγίας— υποχρεούται παραγωγώς και αυτοτελώς για:

- την ευθύνη του παραγωγού λόγω ελαττωματικών προϊόντων κατά την οδηγία;
- τη νομολογιακώς διαμορφωθείσα ευθύνη λόγω πταίσματος του παραγωγού συνεπεία ζημιών που προκαλούνται σε πρόσωπα ή σε πράγματα στο πλαίσιο της επαγγελματικής δραστηριότητας;

Ο επίμαχος νομολογιακώς διαμορφωθείς κανόνας προϋποθέτει:

- α. ότι ο μεσάζων ορίζεται ως αυτός ο οποίος στο πλαίσιο της εμπορικής του δραστηριότητας θέτει σε κυκλοφορία ένα προϊόν, χωρίς να θεωρείται παραγωγός (το άρθρο 3, παράγραφος 3, σημείο 1, του δανικού νόμου για την ευθύνη από ελαττωματικά προϊόντα),
- β. ότι ο παραγωγός μπορεί να ευθύνεται και επομένως ο μεσάζων να μην υποχρεούται παραγωγώς και αυτοτελώς, εφόσον δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση (το άρθρο 10 του δανικού νόμου για την ευθύνη από ελαττωματικά προϊόντα),
- γ. ότι ο μεσάζων έχει δυνατότητα αναγωγής έναντι του παραγωγού (το άρθρο 11 του δανικού νόμου για την ευθύνη από ελαττωματικά προϊόντα).

(1) ΕΕ L 210 της 7.8.1985, σ. 29.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 22ας Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Egon Schempp κατά Finanzamt München V

(Υπόθεση C-403/03)

(2003/C 304/16)

Με διάταξη της 22ας Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Σεπτεμβρίου 2003, το Bundesfinanzhof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Egon Schempp και Finanzamt München V που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Έχει το άρθρο 12 ΕΚ (όπως ισχύει μετά τη Συνθήκη του Άμστερνταμ) —ΣΕΚ— την έννοια ότι αντιβαίνουν προς αυτό τα άρθρα 1α, παράγραφος 1, περίπτωση 1, και 10, παράγραφος 1, περίπτωση 1, του νόμου περί φόρου εισοδήματος (Einkommensteuergesetz, EStG), κατά τα οποία ο εγκατεστημένος στη Γερμανία φορολογούμενος δεν μπορεί να αφαιρέσει επιδόματα διατροφής που καταβάλλει στην πρώην σύζυγό του που κατοικεί στην Αυστρία, ενώ θα μπορούσε να τα αφαιρέσει αν η πρώην σύζυγός του εξακολουθούσε να κατοικεί στη Γερμανία;
2. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Έχει το άρθρο 18, παράγραφος 1, ΕΚ την έννοια ότι αντιβαίνουν προς αυτό τα άρθρα 1α, παράγραφος 1, περίπτωση 1, και 10, παράγραφος 1, περίπτωση 1, του νόμου περί φόρου εισοδήματος (Einkommensteuergesetz, EStG), κατά τα οποία ο εγκατεστημένος στη Γερμανία φορολογούμενος δεν μπορεί να αφαιρέσει επιδόματα διατροφής που καταβάλλει στην πρώην σύζυγό του που κατοικεί στην Αυστρία, ενώ θα μπορούσε να τα αφαιρέσει αν η πρώην σύζυγός του εξακολουθούσε να κατοικεί στη Γερμανία;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το *Gerechthshof te 's-Gravenhage* με απόφαση της 28ης Αυγούστου 2003 στην υπόθεση *Class International B.V.* κατά 1) *Colgate-Palmolive Company*, 2) *Unilever N.V.*, 3) *Smithkline Beecham PLC*, 4) *Beecham Group PLC*

(Υπόθεση C-405/03)

(2003/C 304/17)

Με απόφαση της 28ης Αυγούστου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Σεπτεμβρίου 2003, το *Gerechthshof te 's-Gravenhage* στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ *Class International B.V.* και 1) *Colgate-Palmolive Company*, 2) *Unilever N.V.*, 3) *Smithkline Beecham PLC*, 4) *Beecham Group PLC* που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Δύναται ο δικαιούχος ενός σήματος να εναντιωθεί στη χωρίς τη συγκατάθεσή του εισαγωγή προερχομένων από τρίτες χώρες εμπορευμάτων, που φέρουν σήμα υπό την έννοια της οδηγίας και/ή του κανονισμού 40/94 (1), στο έδαφος κράτους μέλους (εν προκειμένω, στο έδαφος των Κάτω Χωρών/των χωρών της Μπενελούξ) στο πλαίσιο διαμετακομισεως ή διαμετακομιστικού εμπορίου όπως εκτίθεται πιο πάνω;
- 2) Περιλαμβάνει η «χρησιμοποίηση ενός σημείου στις συναλλαγές» υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας και του άρθρου 9, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94 την αποθήκευση στο έδαφος κράτους μέλους, σε τελωνείο ή αποθήκη τελωνειακής αποταμιεύσεως, μη παραποιημένων εμπορευμάτων (που φέρουν σήμα υπό την έννοια της οδηγίας, του BMW και/ή του κανονισμού 40/94) τα οποία δεν εισήχθησαν στον ΕΟΧ από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του, δεν προέρχονται από τον ΕΟΧ και έχουν τελωνειακό καθεστώς μη κοινοτικών εμπορευμάτων (π.χ. T1 ή ΔΣΕ);
- 3) Έχει για την απάντηση στα ερωτήματα 1 και 2 σημασία αν κατά την εισαγωγή τους στο πιο πάνω έδαφος είχε καθοριστεί ο τελικός προορισμός των εμπορευμάτων αυτών ή το ότι, όσον αφορά τα εμπορεύματα αυτά, δεν είχε ή ακόμη δεν έχει συναφθεί σύμβαση (πώλησεως) με αγοραστή σε τρίτη χώρα;
- 4) Έχει για την απάντηση στα ερωτήματα 1, 2 και 3 σημασία αν συντρέχουν και άλλες περιστάσεις όπως:
 - α) η περίπτωση ότι είναι εγκατεστημένος σε κράτος μέλος ο έμπορος που είναι κύριος των σχετικών εμπορευμάτων ή που έχει την εξουσία διαδεσεώς τους και/ή ασχολείται με το παράλληλο εμπόριο·
 - β) η περίπτωση ότι ένας έμπορος εγκατεστημένος σε κράτος μέλος προσέφερε προς πώληση ή πώλησε από το κράτος αυτό τα πιο πάνω εμπορεύματα σε άλλον έμπορο εγκατεστημένο σε κράτος μέλος, ενώ δεν έχει (ακόμη) καθοριστεί ο τόπος παραδόσεως·
 - γ) η περίπτωση ότι ένας έμπορος εγκατεστημένος σε κράτος μέλος προσέφερε προς πώληση ή πώλησε από το κράτος αυτό τα πιο πάνω εμπορεύματα σε άλλον έμπορο εγκατεστημένο σε κράτος μέλος, ενώ ο τόπος προσφέρθηκαν προς πώληση ή πωλήθηκαν έχει καθοριστεί, αλλά δεν έχει καθοριστεί ο τελικός προορισμός, ανεξαρτήτως του αν έγινε ρητή μνεία ή υπάρχει συμβατικός περιορισμός ως προς το ότι πρόκειται για μη κοινοτικά (υπό διαμετακόμιση) εμπορεύματα·
 - δ) η περίπτωση ότι ένας έμπορος εγκατεστημένος σε κράτος μέλος προσέφερε προς πώληση ή πώλησε τα πιο πάνω εμπορεύματα σε έμπορο εγκατεστημένο εκτός του ΕΟΧ, ανεξαρτήτως του αν έχει καθοριστεί ο τόπος παραδόσεως και/ή τελικού προορισμού των εμπορευμάτων·
 - ε) η περίπτωση ότι ένας έμπορος εγκατεστημένος σε κράτος μέλος προσέφερε προς πώληση ή πώλησε τα πιο πάνω εμπορεύματα σε έμπορο εγκατεστημένο εκτός του ΕΟΧ για τον οποίο ο (παράλληλος) έμπορος γνωρίζει ή έχει σοβαρούς λόγους να υποψιάζεται ότι θα μεταπωλήσει ή θα παραδώσει τα εμπορεύματα αυτά σε τελικούς καταναλωτές εντός του ΕΟΧ;

5) Πρέπει, υπό τις περιστάσεις που περιγράφονται πιο πάνω στα ερωτήματα 3 και 4, ο όρος «προσφορά» που περιέχεται στις διατάξεις που αναφέρει το πρώτο ερώτημα να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στον όρο αυτόν υπάγεται και η προσφορά (προς πώληση) μη παραποιημένων εμπορευμάτων που έχουν αποθηκευθεί σε τελωνείο ή αποθήκη τελωνειακής αποταμιεύσεως στο έδαφος κράτους μέλους, τα οποία (ενώ φέρουν σήμα υπό την έννοια της οδηγίας, του BMW και του κανονισμού 40/94) δεν εισήχθησαν στον ΕΟΧ από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του, δεν προέρχονται από τον ΕΟΧ και έχουν καθεστώς μη κοινοτικών εμπορευμάτων (π.χ. T1 ή ΔΣΕ);

6) Ποιος από τους διαδίκους έχει το βάρος αποδείξεως σχετικά με τις πράξεις που περιγράφονται πιο πάνω στα ερωτήματα 1, 2 και 5;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11 της 14.1.1994, σ. 1).

Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε την 1η Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-410/03)

(2003/C 304/18)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Karen Banks και Knut Simonsson, άσκησε την 1η Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας εκδώσει τα νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα που είναι αναγκαία για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 1999/95/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων περί των ωρών εργασίας των ναυτικών επί των πλοίων που καταπλέουν σε κοινοτικούς λιμένες, ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας ανακοινώσει στην Επιτροπή τις εν λόγω διατάξεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Ιουνίου 2002.

(¹) ΕΕ L 14 της 20.1.2000, σ. 29.

Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-430/03)

(2003/C 304/19)

Η Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον Ivo M. Braguglia, Avvocato, επικουρούμενο από τον Maurizio Fiorilli, Avvocato dello Stato, άσκησε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί:

την ακύρωση της αποφάσεως C(2003)2587 τελικό της Επιτροπής, καθ' ό μέρος αποκλείονται από την κοινοτική χρηματοδότηση οι ακόλουθοι τομείς:

- α) Οπωροκηπευτικά — ΙΤΑΛΙΑ — 1515 — Κατ' αποκοπή διορθώσεις 5 % (2000/2001) και 10 % (1999/2000) για παραλείψεις στους ελέγχους: 22 251 827,08 ευρώ
- β) Ελαιόλαδο, κλωστικά φυτά και σπόροι προς σπορά — ΙΤΑΛΙΑ — 1210 — Κατ' αποκοπή διόρθωση 2 % για ελλείψεις στη διαχείριση και στην αποτελεσματικότητα των ελέγχων: 13 048 335,00 ευρώ.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι κατ' αποκοπή διορθώσεις που αφορούν το καθεστώς των ενισχύσεων για τη μεταποίηση της τομάτας και η κατ' αποκοπή διόρθωση που αφορά το καθεστώς ενισχύσεων στην παραγωγή ελαιολάδου, όπως αυτές κοινοποιήθηκαν με την απόφαση 2003/536/ΕΚ (¹) της Επιτροπής [κοινοποιήθισα υπό τον αριθμό C(2003/2587)], της 22ας Ιουλίου 2003, είναι παράνομες, καθό μέτρο στηρίζονται σε ανεπαρκή έρευνα και παράβαση των κανόνων περί αγαστής συνεργασίας. Κατά την προσφεύγουσα, πρέπει συνεπώς να ακυρωθούν οι χρηματοδοτικές επιστροφές.

(¹) ΕΕ L 194 της 23.7.2003, σ. 42.

Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-431/03)

(2003/C 304/20)

Η Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον Ivo Maria Braguglia, Avvocato, επικουρούμενο από τον Antonio Cingolo, Avvocato dello Stato, άσκησε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- αφού ενώσει την παρούσα διαφορά με τις συναφείς υποθέσεις C-138/03 και C-324/03 προς συνεκδίκαση, να ακυρώσει το έγγραφο αριθ. 26777 bis του Ευρωπαϊού Επιτρόπου M. Barnier, καθόσον αρνείται να δεχθεί ως επιλέξιμες για τη χορήγηση ενισχύσεων δαπάνες που καταβλήθηκαν ως κρατικές ενισχύσεις από τα κράτη μέλη μετά τις 19 Φεβρουαρίου 2003, καθώς και όλες τις συναφείς πράξεις και τις πράξεις επί των οποίων βασίστηκε αυτό·
- συνακόλουθα, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί λόγω:

- α) παραβάσεως του άρθρου 32 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999⁽¹⁾ και του κανόνα αριθ. 1, σημεία 1 και 2, του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1685/2000⁽²⁾ της Επιτροπής.

Προφανώς, η βαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά πρόδηλη παραβίαση των προαναφερθεισών κοινοτικών διατάξεων.

Πράγματι, καμία από τις περιλαμβανόμενες στους ως άνω κανονισμούς διατάξεις δεν αναγνωρίζει, για τους σκοπούς της αποδοχής ως επιλέξιμων δαπανών που χορηγήθηκαν στον τελικό δικαιούχο της χρηματοδοτήσεως στα πλαίσια του καθεστώτος των κρατικών ενισχύσεων, ως ασκούσες επιρροή τις όντως ασκηθείσες δραστηριότητες από τους τελικούς αποδέκτες της χρηματοδοτήσεως.

Αντιθέτως, το θεσπιζόμενο με τους εν λόγω κανονισμούς σύστημα, αναφερόμενο στα πραγματικά περιστατικά των κατά το άρθρο 87 ΕΚ κρατικών ενισχύσεων, αποδίδει σημασία αποκλειστικά στις πληρωμές εκ μέρους του κράτους μέλους

ως τελικού δικαιούχου, υπό τη μόνη προϋπόθεση ότι αφορούν συγκεκριμένα δαπάνες πραγματοποιηθείσες από τον ίδιο τον τελικό δικαιούχο.

- β) Ελλιπής και αντιφατική αιτιολογία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 39.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 10 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-432/03)

(2003/C 304/21)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον António Caeiros, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Οκτωβρίου 2003 προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία,

- υποβάλλοντας, δυνάμει του άρθρου 17 του Decreto-lei 38/382 της 7ης Αυγούστου 1951, τους εισαγομένους από άλλα κράτη μέλη σωλήνες πολυαιθυλενίου σε διαδικασία εγκρίσεως χωρίς να λαμβάνει υπόψη τα εκδοθέντα από τα κράτη μέλη αυτά πιστοποιητικά εγκρίσεως,

και

- μη ενημερώνοντας την Επιτροπή περί του μέτρου αυτού,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ, καθώς και από τα άρθρα 1 και 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 3052/95/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί διαδικασίας αμοιβαίας πληροφόρησης σχετικά με τα εθνικά μέτρα παρέκκλισης από την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων των εντός της Κοινότητας·

2. να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καθ' όσον το άρθρο 17 του Decreto-lei 38/382 υποβάλλει τη χρήση οικοδομικών προϊόντων, μεταξύ των οποίων και τους εισαγόμενους από άλλα κράτη μέλη σωλήνες πολυαιθυλενίου, σε διαδικασία τεχνικής εγκρίσεως, η πορτογαλική αυτή νομοθετική διάταξη συνιστά μέτρο αποτελέσματος ισοδυνάμου προς ποσοτικό περιορισμό επί των εισαγωγών, απαγορευόμενο από το άρθρο 28 ΕΚ. Οι πορτογαλικές αρχές δεν διευκρινίζουν για ποιους λόγους οι σωλήνες πολυαιθυλενίου ενδέχεται να συνιστούν κίνδυνο για την υγεία και τη ζωή των ανθρώπων, ούτε αναφέρουν κανέναν άλλον επιτακτικό λόγο.

Οι αρχές κράτους μέλους δεν νομιμοποιούνται να απαιτούν, χωρίς να υπάρχει ανάγκη, τεχνικές ή χημικές αναλύσεις ή εργαστηριακά πειράματα, όταν οι αναλύσεις ή τα πειράματα αυτά έχουν ήδη γίνει σε άλλο κράτος μέλος, τα δε αποτελέσματά τους βρίσκονται στη διάθεση αυτών των αρχών ή μπορούν, κατόπιν αιτήσεώς τους, να τους διατεθούν.

Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι πορτογαλικές αρχές υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη πιστοποιητικά εκδοθέντα από τους οργανισμούς πιστοποίησης άλλων κρατών μελών που, έστω και αν δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις Τεχνικές Εγκρίσεις στον Οικοδομικό Τομέα, αναγνωρίζονται από τα λοιπά κράτη μέλη ως ικανά να πιστοποιούν τα εν λόγω προϊόντα. Οι πορτογαλικές αρχές δεν το έπραξαν στην προκειμένη περίπτωση.

(¹) ΕΕ L 321 της 30.12.1995, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση P. Charles, T.S. Charles-Tijmens κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-434/03)

(2003/C 304/22)

Με απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Οκτωβρίου 2003, το Hoge Raad der Nederlanden, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ P. Charles, T.S. Charles-Tijmens και Staatssecretaris van Financiën που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Είναι συμβατό με την έκτη οδηγία (¹) — και ειδικότερα με το άρθρο 17, παράγραφοι 1, 2 και 6, καθώς και με το άρθρο 6, παράγραφος 2 — ένα καθιερωμένο με νόμο σύστημα, όπως εκείνο που περιγράφεται πιο πάνω στο σημείο 3.4.1, το οποίο υφίστατο ήδη πριν τεθεί σε ισχύ η έκτη οδηγία και έχει τα εξής χαρακτηριστικά:

- αποκλείεται η δυνατότητα να επιλεγεί το να ενταχθεί ολόκληρο ένα επενδυτικό αγαθό ή ένα εξομοιούμενο αγαθό ή μια εξομοιούμενη υπηρεσία στην περιουσία μιας επιχειρήσεως όταν ο λήπτης χρησιμοποιεί το αγαθό αυτό ή την υπηρεσία αυτή τόσο εντός της επιχειρήσεως όσο και έξω από αυτήν (και ειδικότερα για δικές του ανάγκες)·
- επίσης, πράγμα που συνδέεται με τα πιο πάνω, αποκλείεται η δυνατότητα άμεσης και πλήρους εκπτώσεως του φόρου που χρεώθηκε σχετικά με την απόκτηση του αγαθού αυτού ή τη λήψη της υπηρεσίας αυτής·
- δεν προβλέπεται επιβάρυνση με ΦΠΑ κατά το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen με απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση 1. British American Tobacco International Limited, 2. N.V. Newman Shipping & Agency Company κατά Belgische Staat — Ministerie van Financiën (Βελγικού δημοσίου, Υπουργείου Οικονομικών)

(Υπόθεση C-435/03)

(2003/C 304/23)

Με απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Οκτωβρίου 2003, το Hof van beroep te Antwerpen, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ 1. British American Tobacco International Limited, 2. N.V. Newman Shipping & Agency Company και Belgische Staat — Ministerie van Financiën, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Δύνата να υπάρξει παράδοση αγαθών κατά την έκτη οδηγία περί ΦΠΑ (¹), με συνέπεια να μπορεί να εισπραχθεί ΦΠΑ:
 - όταν δεν υφίσταται αντιπαροχή ή συναλλαγή εξ επαχθούς αιτίας;
 - όταν δεν υφίσταται μεταβίβαση του δικαιώματος να διαθέτει κάποιος ελεύθερος τα αγαθά ως κύριος;

- αν τα αγαθά δύνανται να τεθούν παρανόμως στην αγορά, καθόσον πρόκειται για κλεμμένα εμπορεύματα και/ή για λαθρεμπόριο;
- 2) Είναι η απάντηση στο πρώτο ερώτημα διαφορετική αν πρόκειται για προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο καταναλώσεως, και ειδικότερα για προϊόντα καπνού;
 - 3) Αν δεν εισπραχθεί ειδικός φόρος καταναλώσεως για προϊόντα που υλοκείνται στον φόρο αυτόν, είναι σε μια τέτοια περίπτωση συμβατό με τις διατάξεις της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ να εισπραχθεί ΦΠΑ;
 - 4) Δύνανται τα κράτη μέλη να συμπληρώσουν τις πράξεις που υπόκεινται σε ΦΠΑ αν προβούν σε ανακοίνωση υπό την έννοια του άρθρου 27, παράγραφος 2, ή του άρθρου 27, παράγραφος 5, της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ προκειμένου να απαιτούν σε εθνικό επίπεδο ΦΠΑ επί κλοπής, σε αναγνωρισμένη από τις φορολογικές αρχές αποθήκη, προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο καταναλώσεως, ή η απαρίθμηση που γίνεται στο άρθρο 2 της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ είναι εξαντλητική;
 - 5) Σε περίπτωση ανακοινώσεως υπό την έννοια του άρθρου 27, παράγραφος 5, της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ, η οποία ανακοίνωση αφορά μόνον την προκαταβολή ΦΠΑ για τη λήψη φορολογικών ταινιών, έχει ένα κράτος μέλος την εξουσία να προσθέσει μια πράξη σε εκείνες που υπόκεινται σε ΦΠΑ, π.χ. να απαιτεί την καταβολή ΦΠΑ αν προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο καταναλώσεως κλαπούν σε αναγνωρισμένη από τις φορολογικές αρχές αποθήκη;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 17 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-437/03)

(2003/C 304/24)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Dr. Claudia Schmidt, Christina Tufvesson και Andreas Manville, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 17 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 1 και 19 β της οδηγίας 78/686/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1978 (¹) και από το άρθρο 1 της οδηγίας 78/687 του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1978 (²), καθόσον παρέχει στους αυστριακούς οδοντίατρους, με τα άρθρα 6 και 4, παράγραφος 3, του Dentistengesetz (νόμου περί οδοντιάτρων) τη δυνατότητα να ασκούν τη δραστηριότητά τους χρησιμοποιώντας τον τίτλο «οδοντίατρος» καθώς επίσης να επικαλούνται την εξαιρετική ρύθμιση του άρθρου 19 β της οδηγίας 78/686 ΕΟΚ, καίτοι οι οδοντίατροι δεν πληρούν τις ελάχιστες προϋποθέσεις του άρθρου 1 της οδηγίας 78/687/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ώστε να εμπίπτουν στις ρυθμίσεις των οδηγιών 78/686/ΕΟΚ και 78/687/ΕΟΚ του Συμβουλίου.
2. να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 1 και 19 β της οδηγίας 78/686/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1978, καθόσον επιτρέπει, σύμφωνα με τα άρθρα 17 και 23 του Arztegesetz (νόμου περί των ιατρών) στους αυστριακούς «ιατρούς ειδικότητας οδοντιατρικής και γναθολογίας», κατά παράβαση του άρθρου 19 β της οδηγίας 78/686/ΕΟΚ του Συμβουλίου να συνεχίσουν την άσκηση των δραστηριοτήτων τους χρησιμοποιώντας τον τίτλο «ιατρός ειδικότητας οδοντιατρικής και γναθολογίας», και δεν υφίσταται, ως εκ τούτου, ίση μεταχείριση των εν λόγω ιατρών με τους οδοντίατρους, κατά το μέτρο που οι ιατροί ειδικότητας οδοντιατρικής και γναθολογίας μπορούν να ασκούν τη δραστηριότητά τους υπό τις ίδιες προϋποθέσεις όπως οι κάτοχοι διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων σύμφωνα με το παράρτημα Α (οδοντίατροι).
3. να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Οδοντίατροι

Στο πλαίσιο της αυστριακής νομοθετικής ρυθμίσεως υφίσταται μια νέα «κατηγορία οδοντιάτρων» που δεν προβλέπεται στην οδηγία. Καίτοι η Αυστρία αναγνωρίζει την ύπαρξη αντίθετης προς το κοινοτικό δίκαιο καταστάσεως, συνεχίζει να διατηρεί εν ισχύ αυτή τη ρύθμιση και να διασφαλίζει στους «οδοντίατρους» το δικαίωμα να ασκούν τις δραστηριότητές τους χρησιμοποιώντας τον τίτλο «οδοντίατρος» και να παρέχει στο σύλλογο των οδοντιάτρων τη δυνατότητα να εκδίδουν πιστοποιητικά σύμφωνα με το άρθρο 19 β της οδηγίας 78/686/ΕΟΚ.

2. Ιατρός ειδικότητας οδοντιατρικής και γναθολογίας

Η αυστριακή νομοθετική ρύθμιση διακρίνει αφενός μεταξύ «ιατρών», στους οποίους υπάγονται οι «οδοντίατροι» και «ιατρών

ειδικότητας», στους οποίους υπάγονται οι «ιατροί ειδικότητας οδοντιατρικής ή γναθολογίας. Οι υπήκοοι άλλων κρατών μελών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 78/686/ΕΟΚ τελούν σε μειονεκτική θέση στην Αυστρία, διότι πρέπει να χρησιμοποιούν τον τίτλο “οδοντίατρος”, ενώ τελούν σε ανταγωνισμό με τους “ιατρούς ειδικότητας οδοντιατρικής και γναθολογίας”. Επιπλέον, οι διαμενοντες στην Αυστρία υπήκοοι των άλλων κρατών μελών πρέπει να μπορούν να βασίζονται σε έναν σαφή ορισμό. Άλλως υφίσταται ανασφάλεια που μπορεί να βλάψει όλους τους ασθενείς της Κοινότητας. Δεδομένου ότι ο “ιατρός ειδικότητας οδοντιατρικής και γναθολογίας” θεωρείται “ιατρός ειδικότητας” και ο “οδοντίατρος” θεωρείται “ιατρός” είναι σαφές ότι ο εμπίπτων στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 19 β της οδηγίας 78/686/ΕΟΚ ιατρός ειδικότητας δεν ασκεί τη δραστηριότητά του υπό τις ίδιες προϋποθέσεις όπως ο οδοντίατρος».

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 005/003/σ. 12.

(²) ΕΕ ειδ. έκδ. 005/003/σ. 21.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, που ασκήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-441/03)

(2003/C 304/25)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον M. van Beek, άσκησε στις 15 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη θέτοντας εμπροθέσμως σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις προκειμένου:
- να τηρήσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί διατήρησης των αγρίων πτηνών (¹), ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, και
- να τηρήσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2, παράγραφος 2, 1, στοιχεία α', ε' και θ', 6, παράγραφοι 2, 3 και 4, 7, 11, 14, παράγραφοι 1 και 2, και 15 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (²), ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή,

δεν θέσπισε τα μέτρα που απαιτούνται από το άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/409 προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία αυτή και τα μέτρα που απαιτούνται από το άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43 προκειμένου να συμμορφωθεί προς την τελευταία οδηγία·

- να διαπιστώσει ότι το άρθρο 13, παράγραφος 4, του *Natuurbeschermingswet* (νόμου περί προστασίας της φύσεως) αντικείται στο άρθρο 6, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/43·
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Μολονότι η Επιτροπή μπορεί κατ' αρχήν να συμφωνεί με τα μέτρα που οι Κάτω Χώρες πρότειναν για να αρθούν οι ελλείψεις που η Επιτροπή διαπίστωσε με το έγγραφο οχλήσεως, η Επιτροπή οφείλει να διαπιστώσει ότι οι Κάτω Χώρες εξακολουθούν να μην έχουν τηρήσει τις υποχρεώσεις τους, καθόσον τα προταθέντα μέτρα εξακολουθούν να μην έχουν θεσπιστεί ή να μην έχουν τεθεί σε ισχύ.

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202.

(²) ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση Götz Leffler της γερμανικού δικαίου εταιρίας Berlin Chemie AG

(Υπόθεση C-443/03)

(2003/C 304/26)

Με απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Οκτωβρίου 2003, το Hoge Raad der Nederlanden, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Götz Leffler της γερμανικού δικαίου εταιρίας Berlin Chemie AG, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (¹) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση αρνήσεως του αποδέκτη να παραλάβει το έγγραφο για τον λόγο ότι δεν έχει τηρηθεί η σχετική με γλωσσικά ζητήματα διάταξη αυτή, υφίσταται για τον αποστολέα δυνατότητα διορθώσεως της παραλείψεως;

- 2) Αν στο πρώτο ερώτημα δοθεί αρνητική απάντηση: πρέπει η άρνηση παραλαβής του εγγράφου να έχει την έννομη συνέπεια ότι ουδεμία ισχύ έχει η επίδοση;
- 3) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική:
- α) Εντός ποιας προθεσμίας και κατά ποιον τρόπο η μετάφραση πρέπει να γνωστοποιηθεί στον αποδέκτη; Ισχύουν για την αποστολή της μεταφράσεως οι απαιτήσεις που ο κανονισμός θέτει για την επίδοση και κοινοποίηση εγγράφων ή είναι ελεύθερος ο τρόπος αποστολής;
- β) Έχει το εθνικό δικονομικό δίκαιο εφαρμογή όσον αφορά τη δυνατότητα διορθώσεως της παραλείψεως;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 160 της 30.6.2000 σ. 37).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, με διάταξη της 16ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Marks & Spencer plc κατά David Halsey (HM Inspector of Taxes)

(Υπόθεση C-446/03)

(2003/C 304/27)

Με διάταξη της 16ης Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 22 Οκτωβρίου 2003, το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Marks & Spencer plc και David Halsey (HM Inspector of Taxes) που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Σε περίπτωση κατά την οποία:

- οι διατάξεις που ισχύουν σε ένα κράτος μέλος, όπως οι διατάξεις του Ηνωμένου Βασιλείου περί φορολογικής ελαφρύνσεως υπέρ ομίλου εταιριών, δεν επιτρέπουν σε μία μητρική εταιρία με φορολογική έδρα στο κράτος αυτό να εκπέσει από τα φορολογητέα στο κράτος αυτό κέρδη της τις ζημίες που υπέστησαν σε άλλα κράτη μέλη θυγατρικές της εταιρίες με φορολογική έδρα στα κράτη αυτά, ενώ η έκπτωση αυτή επιτρέπεται για τις ζημίες που υφίστανται οι θυγατρικές εταιρίες οι εγκατεστημένες στο ίδιο κράτος με τη μητρική εταιρία·

— το κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένη η μητρική εταιρία:

- υποβάλλει το σύνολο των κερδών εταιρίας εγκατεστημένης στο έδαφός του στον φόρο εταιριών, συμπεριλαμβανομένων των κερδών των υποκαταστημάτων που βρίσκονται σε άλλα κράτη μέλη, παρέχοντας αφενός απαλλαγή από τη διπλή φορολογία, ως προς τους φόρους που επιβλήθηκαν από το άλλο κράτος μέλος, και αφετέρου τη δυνατότητα να ληφθούν υπόψη για τον προσδιορισμό των εν λόγω φορολογητέων κερδών οι ζημίες που υπέστησαν τα υποκαταστήματα·

- δεν υποβάλλει σε φόρο εταιριών τα αδιανέμητα κέρδη των θυγατρικών που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη·

- επιβάλλει στη μητρική εταιρία φόρο εταιριών για τα μερίσματα που της καταβάλλουν οι θυγατρικές που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη, ενώ δεν της επιβάλλει φόρο εταιριών για τα μερίσματα που διανέμονται από θυγατρικές εταιρίες εγκατεστημένες στο κράτος της έδρας της μητρικής·

- παρέχει απαλλαγή από τη διπλή φορολογία στη μητρική εταιρία μέσω πιστώσεως τόσο του παρακρατηθέντος επί των μερισμάτων φόρου όσο και των αλλοδαπών φόρων επί των κερδών των εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη θυγατρικών, οι οποίες κατέβαλαν τα μερίσματα,

υφίσταται κάποιος περιορισμός βάσει του άρθρου 43 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ; Εάν ναι, δικαιολογείται βάσει του κοινοτικού δικαίου;

2. α) Διαφοροποιείται η απάντηση στο πρώτο ερώτημα εάν, ανάλογα με την ισχύουσα νομοθεσία στο κράτος μέλος της θυγατρικής, επιτρέπεται υπό ορισμένες περιστάσεις η έκπτωση ορισμένων ή όλων των ζημιών της θυγατρικής από τα φορολογητέα στο κράτος της έδρας της θυγατρικής κέρδη;

β) Εάν η απάντηση διαφοροποιείται, ποια σημασία πρέπει ενδεχομένως να αποδοθεί στο γεγονός ότι:

- η εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος θυγατρική έχει παύσει τη δραστηριότητά της και, παρόλο που στο κράτος αυτό υπάρχει διάταξη με την οποία παρέχεται η δυνατότητα εκπτώσεως των ζημιών υπό ορισμένες προϋποθέσεις, δεν υπάρχουν στοιχεία ότι πράγματι έγινε χρήση της δυνατότητας αυτής στη συγκεκριμένη περίπτωση·

- η εγκατεστημένη στο άλλο κράτος μέλος θυγατρική πωλήθηκε σε τρίτο και, παρόλο που στο κράτος αυτό υπάρχει διάταξη με την οποία παρέχεται υπό ορισμένες προϋποθέσεις δικαίωμα εκπτώσεως των ζημιών και σε τρίτο αγοραστή δεν είναι βέβαιο ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση έγινε χρήση της δυνατότητας αυτής·

— οι ρυθμίσεις βάσει των οποίων στο κράτος μέλος της μητρικής εταιρίας λαμβάνονται υπόψη οι ζημιές των εγκατεστημένων στο Ηνωμένο Βασίλειο εταιριών ισχύουν ανεξαρτήτως του εάν το δικαίωμα εκπτώσεως ασκήθηκε και σε άλλο κράτος μέλος;

γ) Διαφοροποιείται η απάντηση εάν υπάρχουν στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι το δικαίωμα εκπτώσεως των ζημιών ασκήθηκε στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένη η θυγατρική και, εάν ναι, ασκεί επίδραση το γεγονός ότι, εν συνεχεία, το δικαίωμα αυτό ασκήθηκε από τρίτον όμιλο εταιριών στον οποίον πωλήθηκε η θυγατρική;

Προσφυγή της Γαλλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Οκτωβρίου 2003 (τηλεομοιοτυπία 24.10.2003)

(Υπόθεση C-455/03)

(2003/C 304/28)

Η Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τους M. Alabrune, G. de Bergues και Ch. Lemaire, με τρόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 29 Οκτωβρίου 2003 (τηλεομοιοτυπία 24.10.2003) προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (Ευρατόμ) 1352/2003 της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2003, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1209/2000, περί προσδιορισμού των διαδικασιών για την πραγματοποίηση των ανακοινώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 41 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (1),
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

1) Αναρμοδιότητα της Επιτροπής να εκδώσει τον επίδικο κανονισμό: ούτε τα άρθρα 41 έως 44 ΕΑ ούτε ο κανονισμός (Ευρατόμ) 2587/1999 του Συμβουλίου, που αναφέρει η Επιτροπή μεταξύ άλλων δικαιολογητικών λόγων του επίδικου κανονισμού, δεν συνιστούν νομική βάση που να καθιστά την Επιτροπή αρμόδια να εκδώσει τον κανονισμό αυτό.

2) Παράβαση της Συνθήκης ΕΑ:

— Άρθρο 42 ΕΑ: κατ' εφαρμογή της διαδικασίας που εισάγεται με τον επίδικο κανονισμό, η Επιτροπή τροποποιεί de facto την προθεσμία των τριών μηνών που προβλέπεται από τη διάταξη αυτή της Συνθήκης ΕΑ, την οποία μόνο το Συμβούλιο μπορεί να τροποποιήσει.

— Άρθρο 43 ΕΑ: με την έκδοση του επίδικου κανονισμού η Επιτροπή υπερέβη τις αρμοδιότητες που της δίνει η διάταξη αυτή. Συγκεκριμένα, εισήγαγε μέσω ενός νομοθετήματος γενικής ισχύος, υποχρεωτικού σε όλα τα στοιχεία του και με άμεση εφαρμογή σε όλα τα κράτη μέλη, μία πραγματική διαδικασία λεπτομερούς εξετάσεως των προγραμμάτων επενδύσεως, η οποία έχει οιονει ανασταλτικό χαρακτήρα.

— Άρθρο 44 ΕΑ: σύμφωνα με τον επίδικο κανονισμό, η δημοσίευση των σχεδίων επενδύσεως που ανακοινώνονται στην Επιτροπή καθίσταται υποχρεωτική και αυτόματη, ενώ το άρθρο αυτό της προσδίδει απλώς προαιρετικό χαρακτήρα. Εξάλλου, ο επίδικος κανονισμός δεν διευκρινίζει ότι αυτή η δημοσίευση μπορεί να γίνει μόνο με την προηγούμενη σύμφωνη γνώμη των ενδιαφερομένων κρατών μελών, προσώπων και επιχειρήσεων.

— Άρθρο 194, παράγραφος 1, εδάφιο α', ΕΑ: η Επιτροπή παρέβλεψε την υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου του άρθρου 194, παράγραφος 1, εδάφιο α', ΕΑ, αφήνοντας σε τρίτους πρόσβαση στα σχέδια επενδύσεων που ανακοινώθηκαν από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα και επιχειρήσεις, ενώ τα σχέδια αυτά περιείχαν εμπιστευτικές πληροφορίες που εμπίπτουν κατ' εξοχήν στο επιχειρηματικό απόρρητο των εν λόγω προσώπων και επιχειρήσεων.

3) Παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου: σύμφωνα με τον επίδικο κανονισμό, «συνιστάται» στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ή επιχειρήσεις να μη θέτουν σε εφαρμογή το σχέδιο επενδύσεώς τους προτού η Επιτροπή διατυπώσει σύσταση σχετικά με το σχέδιο ή προτού θεωρηθεί το σχέδιο σύμφωνο προς τους στόχους και τις διατάξεις της συνθήκης ΕΑ. Ομοίως, η Επιτροπή παραβλέπει την απαίτηση της ασφάλειας δικαίου προβλέποντας ότι, όταν κινηθεί διαδικασία λεπτομερούς εξετάσεως από την Επιτροπή, αυτή «καταβάλλει κάθε προσπάθεια στο μέτρο του δυνατού» ώστε να εκδώσει σύσταση εντός περιόδου έξι μηνών. Συγκεκριμένα, τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ή επιχειρήσεις αγνοούν σε πόσο χρόνο θα εκδώσει η Επιτροπή σύσταση σε περίπτωση κινήσεως διαδικασίας λεπτομερούς εξετάσεως.

(1) ΕΕ L 192 της 31.7.2003, σ. 15.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 31 Οκτωβρίου 2003**(Υπόθεση C-460/03)**

(2003/C 304/29)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον X. Lewis και τον M. Κωνσταντινίδη, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 31 Οκτωβρίου 2003, προσφυγή κατά της Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2000/53/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή και, ειδικότερα, από το άρθρο 10, παράγραφος 1, καθώς και από τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·
- 2) να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 21 Απριλίου 2002.

⁽¹⁾ EE L 269 της 21.10.2000, σ. 34.

Διαγραφή της υποθέσεως C-379/01⁽¹⁾

(2003/C 304/30)

Με διάταξη της 16ης Σεπτεμβρίου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-379/01 (αίτηση του Bundesvergabeamt για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ortner GmbH κατά Allgemeine Unfallversicherungsanstalt.

⁽¹⁾ EE C 3 της 5.1.2002.

Διαγραφή της υποθέσεως C-28/02⁽¹⁾

(2003/C 304/31)

Με διάταξη της 1ης Αυγούστου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της

υποθέσεως C-28/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας.

⁽¹⁾ EE C 68 της 16.3.2002.

Διαγραφή της υποθέσεως C-162/02⁽¹⁾

(2003/C 304/32)

Με διάταξη της 14ης Αυγούστου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-162/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

⁽¹⁾ EE C 156 της 29.6.2002.

Διαγραφή της υποθέσεως C-231/02⁽¹⁾

(2003/C 304/33)

Με διάταξη της 18ης Σεπτεμβρίου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-231/02 (αίτηση του Bundesvergabeamt για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Neumayer Bauges.m.b.H. κατά Abwasserverband Großraum Bruck an der Leitha.

⁽¹⁾ EE C 219 της 14.9.2002.

Διαγραφή της υποθέσεως C-380/02⁽¹⁾

(2003/C 304/34)

Με διάταξη της 18ης Σεπτεμβρίου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-380/02 (αίτηση του Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Fantom Gebäudereinigung GmbH κατά Stadt Dornbirn.

⁽¹⁾ EE C 7 της 11.1.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως C-75/03⁽¹⁾

(2003/C 304/35)

Με διάταξη της 10ης Σεπτεμβρίου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-75/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας.

(¹) ΕΕ C 101 της 26.4.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως C-200/03⁽¹⁾

(2003/C 304/36)

Με διάταξη της 17ης Σεπτεμβρίου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-200/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

(¹) ΕΕ C 158 της 5.7.2003.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα

(2003/C 304/37)

Κατά τη διοικητική ολομέλεια της 9ης Οκτωβρίου 2003, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να συμπληρώσει ως εξής την απόφαση περί της συνθέσεως των τμημάτων που είχε ληφθεί κατά τη διοικητική ολομέλεια της 2ας Ιουλίου 2003 (ΕΕ C 184 της 2.8.2003, σ. 32):

Σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού διαδικασίας του Πρωτοδικείου, για την περίοδο από 9 Οκτωβρίου 2003 έως 31 Αυγούστου 2004, ο δικαστής F. Dehousse τοποθετείται στο πρώτο πενταμελές τμήμα, στο τρίτο τμήμα και στο τρίτο πενταμελές τμήμα.

Ορισμός του δικαστή που αναπληρώνει τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου ως δικαστής ασφαλιστικών μέτρων

(2003/C 304/38)

Κατά τη διοικητική ολομέλεια της 9ης Οκτωβρίου 2003, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να συμπληρώσει ως εξής την απόφαση που είχε ληφθεί κατά τη διοικητική ολομέλεια της 2ας Ιουλίου 2003 (ΕΕ C 184 της 2.8.2003, σ. 33) ως προς τον ορισμό του δικαστή που αναπληρώνει τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου ως δικαστής ασφαλιστικών μέτρων:

Σύμφωνα με το άρθρο 106 του κανονισμού διαδικασίας του Πρωτοδικείου, για την περίοδο από 9 Οκτωβρίου 2003 έως 31 Αυγούστου 2004, ορίζεται ότι η δικαστής V. Tiili αναπληρώνει τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου ως δικαστής ασφαλιστικών μέτρων σε περίπτωση ταυτόχρονης απουσίας ή κωλύματος του Προέδρου και του δικαστή R. García-Valdecasas.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-158/00, *Arbeitsgemeinschaft der öffentlich-rechtlichen Rundfunkanstalten der Bundesrepublik Deutschland (ARD)* κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Παραδεκτό — Αγορές της συνδρομητικής τηλεόρασης και των υπηρεσιών ψηφιακής διαδραστικής (interactive) τηλεόρασης — Σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητα με την κοινή αγορά — Δεσμεύσεις κατά την πρώτη φάση ελέγχου — Προθεσμία — Τροποποίηση δεσμεύσεων — Ανεπάρκεια δεσμεύσεων)

(2003/C 304/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση 158/00, *Arbeitsgemeinschaft der öffentlich-rechtlichen Rundfunkanstalten der Bundesrepublik Deutschland (ARD)* με έδρα την Κολωνία (Γερμανία) εκπροσωπούμενη από τους P. Mailänder και A. Bartosch, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο κατά της της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος M.P. Wiedner), υποστηριζομένη από την Kirch Pay-TV GmbH & Co. KGaA, με έδρα το Unterföhring (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον K. Metzloff, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, και την British Sky Broadcasting Group plc (BSkyB), με έδρα το Isleworth (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους M.S. Wisking και D. Livingston, solicitors, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, που έχει ως αντικείμενο αίτηση για την ακύρωση της αποφάσεως SG (2000) D/102552 της Επιτροπής, της 21ης Μαρτίου 2000 (υπόθεση COMP/JV.37), με την οποία κηρύσσεται συμβατή με την κοινή αγορά και με τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο η συγκέντρωση με την οποία η BskyB αποκτά τον κοινό έλεγχο της KirchPayTV, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 395, σ. 1), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, Πρόεδρο, K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα καθώς και αυτά της Επιτροπής και των παρεμβαίνοντων διαδίκων, της KirchPayTV και της BskyB.

(¹) ΕΕ C 247 της 26.8.2000.

- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα έξοδα τα σχετικά με τη διαδικασία η οποία κατέληξε στην έκδοση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 16ης Μαΐου 2002, Ρούνης κατά Επιτροπής (T-17/01).
- 4) Στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και το ένα τρίτο των εξόδων του προσφεύγοντος.

(¹) ΕΕ C 95 της 24.3.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-17/01, Γεώργιος Ρούνης κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Μεταφορά μέρους των αποδοχών στο νόμισμα κράτους μέλους διαφορετικού από τη χώρα όπου εδρεύει το κοινοτικό όργανο — Προϋποθέσεις — Ζημία — Αριθμητικά αποτελέσματα)

(2003/C 304/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-17/01, Γεώργιος Ρούνης, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Έ. Boigelot, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και F. Clotuche-Dunvieuxart), με αντικείμενο τον καθορισμό του ύψους της ζημίας την οποία η Επιτροπή υποχρεώθηκε να καταβάλει στον προσφεύγοντα κατόπιν της ακυρώσεως, από το Πρωτοδικείο, της από 24 Φεβρουαρίου 2000 αποφάσεως της Επιτροπής περί περιορισμού της μεταφοράς των καθαρών μηνιαίων αποδοχών του προσφεύγοντος στο Ηνωμένο Βασίλειο σε ποσοστό 19 %, το Πρωτοδικείο (μονομελές: Μ. Βηλαράς), γραμματέας: Ι. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Υποχρεώνει την Επιτροπή στην καταβολή προς τον προσφεύγοντα αποζημιώσεως 17 394,64 GBP πλέον τόκων υπερημερίας προς 5,25 % ετησίως έως την ημερομηνία καταβολής.
- 2) Απορρίπτει την αγωγή αποζημιώσεως κατά τα λοιπά.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-26/01: Fiocchi munizioni SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Άρθρα 296 ΕΚ και 298 ΕΚ — Κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε σε επιχείρηση παραγωγής στρατιωτικού υλικού — Καταγγελία — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Απαράδεκτο»)

(2003/C 304/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-26/01, Fiocchi munizioni SpA, με έδρα το Lecco (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους I. Van Bael, E. Raffaelli, F. Di Gianni και R. Antonini, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: V. Di Bucci), υποστηρίζομενης από το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: S. Ortiz Vaamonde), με αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητήθηκε να αναγνωριστεί ότι η Επιτροπή παρανόμως παρέλειψε να αποφανθεί επί της ουσίας της καταγγελίας που υπέβαλε η προσφεύγουσα σχετικά με την κρατική ενίσχυση που, όπως ισχυρίζεται, χορήγησε το Βασίλειο της Ισπανίας στην εταιρία Santa Barbara, το Πρωτοδικείο (τρίτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, P. Lindh, J. Azizi, J. D. Cooke και M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά έξοδα.

3) Το παρεμβαίνον φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 108 της 7.4.2001.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα, περιλαμβανομένων των σχετικών με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) ΕΕ C 289 της 13.10.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-196/01: Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«ΕΓΤΠΕ — Κατάργηση χρηματοδοτικής συνδρομής — Άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 — Σφάλμα εκτιμήσεως — Αρχή της αναλογικότητας — Εύλογη προθεσμία — Αιτιολογία»)

(2003/C 304/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση T-196/01, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, με έδρα τη Θεσσαλονίκη (Ελλάδα), εκπροσωπούμενο από τον δικηγόρο Δ. Νικόπουλο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Κοντού-Durande), με αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης C(2001) 1284 της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 2001, για την κατάργηση της συνδρομής που έχει παρασχεθεί στο Εργαστήριο Δασικής Γενετικής και Βελτιώσεως Δασοπονικών Ειδών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με την απόφαση C(96) 2542 της Επιτροπής, της 25ης Σεπτεμβρίου 1996, για τη χορήγηση συνδρομής στο ΕΓΤΠΕ, τμήμα Προσανατολισμού, βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 4256/88 του Συμβουλίου, στο πλαίσιο του σχεδίου 93.ΕΛ.06.023 με τίτλο «Πρότυπο πειραματικό σχέδιο σχετικά με την επιτάχυνση της αποκατάστασης καμένων δασών στην Ελλάδα», το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Ακυρώνει την απόφαση C(2001) 1284 της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 2001, για την κατάργηση της συνδρομής που έχει παρασχεθεί στο Εργαστήριο Δασικής Γενετικής και Βελτιώσεως Δασοπονικών Ειδών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με την απόφαση C(96) 2542 της Επιτροπής, της 25ης Σεπτεμβρίου 1996, για τη χορήγηση συνδρομής στο ΕΓΤΠΕ, τμήμα Προσανατολισμού, βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 4256/88 του Συμβουλίου, στο πλαίσιο του σχεδίου 93.ΕΛ.06.023 με τίτλο «Πρότυπο πειραματικό σχέδιο σχετικά με την επιτάχυνση της αποκατάστασης καμένων δασών στην Ελλάδα».

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-203/01, Manufacture française des pneumatiques Michelin κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Άρθρο 82 ΕΚ — Σύστημα εκπτώσεων — Κατάχρηση)

(2003/C 304/43)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-203/01, Manufacture française des pneumatiques Michelin, με έδρα το Clermont-Ferrand (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους J.-F. Bellis, M. Wellinger, D. Waelbroeck και M. Johnsson, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Wainwright και A. Barav), υποστηριζόμενη από την Bandag Inc., με έδρα το Muscatine, Iowa (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους H. Calvet και R. Saint-Esteben, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της απόφασης 2002/405/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Ιουνίου 2001, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 82 της Συνθήκης ΕΚ (COMP/E-2/36.041/PO — Michelin) (ΕΕ 2002, L 143, σ. 1), το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο, και τους J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και εκείνα της Επιτροπής.

3) Η Bandag Inc. φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 331 της 24.11.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση T-292/01: **Phillips-Van Heusen Corp.** κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Κανονισμοί (ΕΚ) 40/94 και 2868/95 — Διαδικασία ανακοπής — Κίνδυνος συγχύσεως — Μεταρρύθμιση αποφάσεως του τμήματος προσφυγών — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος BASS — Προγενέστερο λεκτικό σήμα PASH»)

(2003/C 304/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-292/01, Phillips-Van Heusen Corp., με έδρα τη Νέα Υόρκη (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τον F. Jacobacci, δικηγόρο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: E. Joly και S. Laitinen), παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου Pash Textilvertrieb und Einzelhandel GmbH, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον W. Städtler, δικηγόρο, με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 12 Σεπτεμβρίου 2001, στην υπόθεση R-740/2000-3, περί διαδικασίας ανακοπής μεταξύ των Pash Textilvertrieb und Einzelhandel GmbH και Phillips-Van Heusen Corporation, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους N. J. Forwood, Πρόεδρο, J. Pirrung και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταργείται η δίκη, καθ' ο μέτρο η προσφυγή αφορά την προσβαλλομένη απόφαση περί απορρίψεως της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος για κατηγορίες προϊόντων άλλες από την επονομαζόμενη «ενδύματα».
- 2) Μεταρρυθμίζει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2001 (υπόθεση R-740/2000-3), όπως διορθώθηκε με την απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2002, υπό την έννοια ότι απορρίπτει την προσφυγή που η παρεμβαίνουσα άσκησε ενώπιον του Γραφείου.
- 3) Παρέλκει η απόφαση επί του αιτήματος περί οριστικής και καθ' ολοκληρίαν απορρίψεως της ανακοπής που ασκήθηκε κατά της καταχωρίσεως του σήματος για τα προϊόντα της κλάσεως 25.

- 4) Το Γραφείο φέρει, εκτός των δικών του εξόδων, το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων της προσφεύγουσας.
- 5) Η παρεμβαίνουσα φέρει, εκτός των δικών της εξόδων, τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων της προσφεύγουσας.

(¹) EE C 44 της 16.2.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 15ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση T-295/01: **Nordmilch eG** κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Λεκτικό σύμπλεγμα OLDENBURGER — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Γεωγραφική προέλευση — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 2 — Περιορισμός του χορηγηθέντος δικαιώματος — Άρθρο 12, στοιχείο β' — Δήλωση περί της εκτάσεως της προστασίας — Άρθρο 38, παράγραφος 2»)

(2003/C 304/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-295/01, Nordmilch eG, με έδρα το Zeven (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον C. Sprintig, δικηγόρο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl και G. Schneider), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2001 (υπόθεση R 826/2000-3), σχετικά με την αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος OLDENBURGER, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τη V. Tiili, Πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 15 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 44 της 16.2.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 23ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-308/01: Henkel KGaA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Κανονισμοί (ΕΚ) 40/94 και (ΕΚ) 2868/95 — Διαδικασία ανακοπής — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Έκταση του διενεργούμενου από το τμήμα προσφυγών ελέγχου — Εκτίμηση των αποδείξεων που προσκομίζονται κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος ανακοπών»)

(2003/C 304/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-308/01, Henkel KGaA, με έδρα το Düsseldorf (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον C. Osterrieth, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: O. Waelbroeck), όπου ο έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) ήταν η LHS (UK) Ltd, με έδρα το Cheddle Hulme (Ηνωμένο Βασίλειο), με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2001 (υπόθεση R 738/2000-3) επί διαδικασίας ανακοπής μεταξύ Henkel KGaA και LHS (UK) Ltd, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους N. J. Forwood, πρόεδρο, J. Pirrung και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2001 (υπόθεση R 738/2000-3).
- 2) Καταδικάζει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 68 της 16.3.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση T-174/02, Micolé Wieme κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Ανακοίνωση κενής θέσεως — Αξιολόγηση των υποψηφίων — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως — Κατάχρηση εξουσίας)

(2003/C 304/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-174/02, Micolé Wieme, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον É. Boigelot, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall, H. Tserera-Lacombe και D. Waelbroeck), με αντικείμενο την ακύρωση της από 13 Ιουλίου 2001 απόφασης της Επιτροπής περί απορρίψεως της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας για τη θέση του προϊσταμένου της διοικητικής μονάδας «Νομικές υποθέσεις και έλεγχος εφαρμογής των κοινοτικών διατάξεων», της Διευθύνσεως «Γενικές υποθέσεις», της Γενικής Διευθύνσεως «Φορολογία και τελωνειακή ένωση», το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, πρόεδρο, την P. Lindh και τον J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 180 της 27.7.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 18ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-241/02, Daniel Callebaut κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Άρθρο 45 του ΚΥΚ — Προαγωγή — Συγκριτική εξέταση προσόντων)

(2003/C 304/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-241/02, Daniel Callebaut, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Mondorf-les-Bains (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τους A. Coolen,

J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και F. Clotuche-Dunivusart), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί μη εγγραφής του ονόματος του προσφεύγοντος στον πίνακα των υπαλλήλων που κρίθηκαν ότι έχουν τα περισσότερα προσόντα για προαγωγή στον βαθμό Β 2 κατά την περίοδο προαγωγών του 2001 καθώς και την απόφαση περί μη προαγωγής του, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο, και τους J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 18 Σεπτεμβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 247 της 12.10.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-346/02 και T-347/02, Cableuropa, SA κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Ανταγωνισμός — Έλεγχος των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89 — Απόφαση παραπομπής στις εθνικές αρχές — Έννοια της διακεκριμένης αγοράς)

(2003/C 304/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-346/02 και T-347/02, Cableuropa, SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), Región de Murcia de Cable, SA, με έδρα τη Murcia (Ισπανία), Valencia de Cable, SA, με έδρα τη Μαδρίτη, Mediterránea Sur Sistemas de Cable, SA, με έδρα το Alicante (Ισπανία), Mediterránea Norte Sistemas de Cable, SA, με έδρα το Castellón (Ισπανία), εκπροσωπούμενες από τους L. Castresana Sánchez και G. Samaniego Bordiu, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, Aunacable, SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους A. Creus Carreras και N. Lacalle Mangas, δικηγόρους, Sociedad Operadora de Telecomunicaciones de Castilla y León (Retecal), SA, με έδρα το Boecilli (Ισπανία), Euskaltel, SA, με έδρα το Zamudio-Bizkaia (Ισπανία), Telecable de Avilés, SA, με έδρα το Avilés (Ισπανία), Telecable de Oviedo, SA, με έδρα το Oviedo (Ισπανία), Telecable de Gijón, SA, με έδρα την Gijón (Ισπανία), R Cable y Telecomunicaciones Galicia, SA, με έδρα τη La Coruña (Ισπανία), Tenaria, SA, με έδρα την Cordovilla (Ισπανία),

εκπροσωπούμενες από τον J. Jiménez Laiglesia, δικηγόρο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. F. Castillo de la Torre), υποστηριζόμενης από το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: L. Fraguas Gadea), τη Sogecable, SA, με έδρα τη Μαδρίτη, εκπροσωπούμενη από τους S. Martínez Lage και H. Brokelmann, δικηγόρους, την DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA (Vía Digital), με έδρα τη Μαδρίτη, και την Telefónica de Contenidos, SAU, με έδρα τη Μαδρίτη, εκπροσωπούμενες από τους M. Merola και S. Moreno Sánchez, δικηγόρους, με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 14ης Αυγούστου 2002, με την οποία η εξέταση της πράξεως συγκεντρώσεως που αποβλέπει στη συγχώνευση των εταιριών DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA (Vía Digital), και Sogecable, SA, παραπέμπεται στις αρμόδιες για τον ανταγωνισμό ισπανικές αρχές, σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (υπόθεση COMP/M.2845 — Sogecable/Canalsatélite Digital/Vía Digital), το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο, και τους J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις T-346/02 και T-347/02 προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 3) Καταδικάζει τις προσφεύγουσες αφενός στα δικαστικά τους έξοδα και αφετέρου, εις ολόκληρον, στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν λόγω των προσφυγών η Επιτροπή, η Sogecable, η Vía Digital και η Telefónica de Contenidos.
- 4) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 19 της 24.1.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 17ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-310/97, Ολλανδικές Αντίλλες κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (¹)

(Σύνδεση υπερποντίων χωρών και εδαφών — Απόφαση 97/803/ΕΚ — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο)

(2003/C 304/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-310/97, Ολλανδικές Αντίλλες, εκπροσωπούμενες από τους P.V.F. Bos και M. Slotboom, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Huber και G. Houttuin), υποστηριζόμε-

νου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. van Rijn και X. Lewis), το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad) και τη Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: K. Rispa-Bellanger και M. C. Chavance), με αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης 97/803/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 1997, για την ενδιάμεση αναθεώρηση της απόφασης 91/482/ΕΟΚ, σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΕ L 329, σ. 50), το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο, τον MM. J. Azizi και τον M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 17 Σεπτεμβρίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα του Συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένων και των σχετικών με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων εξόδων.
- 3) Οι παρεμβαίνοντες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 55 της 20.2.1998.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 17ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-36/98, *Aguba* κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενωσης (¹)

(*Σύνδεση υπερποντίων χωρών και εδαφών — Απόφαση 97/803/ΕΚ — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο*)

(2003/C 304/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-36/98, *Aguba*, εκπροσωπούμενη από τους P.V.F. Bos και M. Slotboom, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενωσης (εκπρόσωποι: J. Huber και G. Houttuin), υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. van Rijn και X. Lewis) και το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad), με αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης 97/803/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 1997, για την ενδιάμεση αναθεώρηση της απόφασης 91/482/ΕΟΚ σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΕ L 329, σ. 50), το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο, τον MM. J. Azizi και τον M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 17 Σεπτεμβρίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα του Συμβουλίου.
- 3) Οι παρεμβαίνοντες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 137 της 2.5.1998.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 17ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-54/98: *Aguba* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(*«Σύνδεση υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Κοινότητα — Εισαγωγή στην Κοινότητα ζάχαρης καταγόμενης από την Αρούμπα — Κανονισμός (ΕΚ) 2553/97 — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο»*)

(2003/C 304/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση T-54/98, *Αρούμπα*, εκπροσωπούμενη από τους P. Bos και M. Slotboom, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: T. van Rijn), υποστηριζόμενης από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενωσης (εκπρόσωποι: J. Huber και G. Houttuin), και από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: R. Magrill), με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 2553/97 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1997, για τις λεπτομέρειες έκδοσης πιστοποιητικών εισαγωγής όσον αφορά ορισμένα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1701, 1702, 1703 και 1704, με σώρευση καταγωγών ΑΚΕ/ΥΧΕ (ΕΕ L 349, σ. 26), το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 17 Σεπτεμβρίου 2003, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.

3) Τα παρεμβαίνοντα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 166 της 30.5.1998.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 29ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-183/01, Alza Corporation κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Φιλικός διακανονισμός — Κατάργηση δίκης)

(2003/C 304/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-183/01, Alza Corporation, με έδρα το Mountain View, Καλιφόρνια (Ηνωμένες Πολιτείες) εκπροσωπούμενη από τον M. Edenborough, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: S. Laitinen), όπου παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου ήταν η Hexal AG, με έδρα το Holzkirchen (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον A. Spranger, δικηγόρο, με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 23ης Μαΐου 2001 (υπόθεση R 321/1999-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Alza Corporation και της Hexal AG, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από την V. Tiili, πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 29 Σεπτεμβρίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα του καθού.
- 3) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 317 της 10.11.2001.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-182/02, Uni-Pharma Κλέων Τσέτης Φαρμακευτικά Εργαστήρια Ανώνυμος Βιομηχανική και Εμπορική εταιρία (Uni-Pharma ABEE) κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Φιλικός διακανονισμός — Κατάργηση της δίκης)

(2003/C 304/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-182/02, Uni-Pharma Κλέων Τσέτης Φαρμακευτικά Εργαστήρια Ανώνυμος Βιομηχανική και Εμπορική εταιρία (Uni-Pharma ABEE), με έδρα την Κάτω Κηφισιά, Αττική (Ελλάδα), εκπροσωπούμενη από τους M. Bra και E. Γιώτη-Μάνθου, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: O. Montalto, E. Joly και O. Waelbroeck), όπου παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου ήταν η BIOFARMA S.A., με έδρα το Neuill-sur-Seine (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους V. Gil Vega και A. Ruiz López, δικηγόρους, με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 27ης Φεβρουαρίου 2002 (υπόθεση R 725/2000-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Uni-Pharma Κλέων Τσέτης Φαρμακευτικά Εργαστήρια Ανώνυμος Βιομηχανική και Εμπορική εταιρία (Uni-Pharma ABEE) και της BIOFARMA S.A., το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τη V. Tiili, πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα του ΓΕΕΑ.
- 3) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 202 της 24.8.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 29ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση **T-354/02, Bristol-Myers Squibb International Corporation** κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Ανάκληση της προσβαλλομένης πράξεως — Κατάργηση δίκης)

(2003/C 304/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-354/02, Bristol-Myers Squibb International Corporation, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους D. Anderson, QC, και K. Bacon, barrister, και από τον I. Dodds-Smith, solicitor, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: X. Lewis και H. C. Stønlback), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως C (2002) 3370 της Επιτροπής, της 9ης Σεπτεμβρίου 2002, περί αδείας κυκλοφορίας στην αγορά φαρμάκων που περιέχουν την ουσία «Cartopril» και προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από την V. Tiili, πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 29 Σεπτεμβρίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα της προσφεύγουσας.

(¹) EE C 44 της 22.2.2003.

Προσφυγή της εταιρίας Volkswagen AG κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-317/03)

(2003/C 304/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: οριστέα σύμφωνα με το άρθρο 31, παράγραφος, του κανονισμού διαδικασίας γλώσσα στην οποία συντάχθηκε η προσφυγή: η γερμανική)

Η εταιρία Volkswagen AG, με έδρα στο Wolfsburg (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον Rechtsanwalt S. Risthaus, άσκησε στις 15 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα). Έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η Nacional Motor, S.A., με έδρα στο Martorelles (Ισπανία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 17 Ιουνίου 2003 απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στην υπόθεση R 610/2001-4,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του σήματος:	Η προσφεύγουσα
Σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση:	Το λεκτικό σήμα «Variant» για προϊόντα και υπηρεσίες των κατηγοριών 7, 12 και 37 (μεταξύ άλλων μηχανές καθώς και εξαρτήματα, οχήματα και επισκευές) — Αίτηση καταχωρίσεως αρ. 861112
Κάτοχος του σήματος που αντιτίθεται στην καταχώριση στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής:	H Nacional Motor, S.A.
Αντιτιθέμενο δικαίωμα σήματος:	Τα ισπανικά λεκτικά σήματα «DERBIVARIANT», «DERBI VARIANT» και «VARIANT DERBI» για προϊόντα της κατηγορίας 12 (μεταξύ άλλων οχήματα)
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως
Λόγοι ακυρώσεως:	<ul style="list-style-type: none"> — Παράβαση του άρθρου 74, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.

Προσφυγή της ATOMIC Austria GmbH κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (Εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-318/03)

(2003/C 304/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η Γερμανική)

Η ATOMIC Austria GmbH, Altenmarkt (Αυστρία), εκπροσωπούμενη από τον Dr. G. Kucsko, Rechtsanwalt, άσκησε προσφυγή, στις 15 Σεπτεμβρίου 2003, κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (Εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ο έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν: η Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil S.A., Αλικάντε (Ισπανία)

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, της 9.7.2003, εκδοθείσας στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής υπ' αριθ. B 442 873·
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώρηση του κοινοτικού σήματος: Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, S.A.

Κοινοτικό σήμα προς καταχώρηση: Το λεκτικό σήμα «ATOMIC BLITZ» για προϊόντα της κλάσεως 28 (μεταξύ άλλων, παιχνίδια, είδη γυμναστικής και αθλητικά είδη, εφόσον δεν περιλαμβάνονται σε άλλες κλάσεις).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: Τα αυστριακά λεκτικά σήματα «ATOMIC» κ.λπ. για προϊόντα της κλάσεως 28 (μεταξύ άλλων, συσκευές αθλήσεως και γυμναστικής καθώς και παιχνίδια).

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:

Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας

— Η απόφαση πάσχει, καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν δέχθηκε την αιτίαση ότι το τμήμα ανακοπών δεν έλαβε υπόψη τις προσαχθείσες πλήρεις αποδείξεις·

— Επικουρικώς: Η απόφαση πάσχει, επειδή το τμήμα προσφυγών δεν δέχθηκε ότι συνιστά διαδικαστική πλημμέλεια το γεγονός ότι το τμήμα ανακοπών, αντίθετως προς τον κανόνα 20, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2868/95, παρέλειψε να επιστήσει την προσοχή της προσφεύγουσας στα ελλείποντα στοιχεία·

— Επικουρικότερον: η απόφαση πάσχει, επειδή το τμήμα προσφυγών δεν δέχθηκε ότι παραβιάστηκε η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης από την παράλειψη του τμήματος ανακοπών να αναφερθεί στη μεταβολή της νομικής πρακτικής.

Προσφυγή της El Corte Inglés, S.A., κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-342/03)

(2003/C 304/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η El Corte Inglés, S.A., με έδρα τη Μαδρίτη, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Juan Luis Rivas Zurdo και Emilio López Leiva, άσκησε στις 3 Οκτωβρίου 2003 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 9ης Ιουλίου 2003, επί της υποθέσεως R0576/2002-1,
- να διατάξει τη μη καταχώριση του κοινοτικού σήματος 488 940 DAVID LLOYD για την κλάση 25 και
- να καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα τον/ους αντιτιθέμενο/ους στην παρούσα προσφυγή.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τους ισχυρισμούς και τα κύρια επιχειρήματα της υποθέσεως T-341/03, El Corte Inglés.

Το επίδικο κοινοτικό σήμα είναι η επωνυμία «DAVID LLOYD» (αίτηση καταχώρισεως 488 940, για προϊόντα των κλάσεων 3, 5, 25, 28, 36, 41 και 42). Ο αιτών την καταχώριση, τα αντιταχθέντα κατά τη διαδικασία της ανακοπής σήματα και ο δικαιούχος τους, καθώς και το περιεχόμενο των αποφάσεων του τμήματος ανακοπών και του τμήματος προσφυγών, ταυτίζονται με αυτά της ως άνω υποθέσεως.

Προσφυγή της SAIWA spa κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-344/03)

(2003/C 304/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η SAIWA spa, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Giuseppe Sena, Paola Tarchini, Jean-Pierre Karsenty και Martine Karsenty-Ricard, άσκησε στις 2 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ). Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η εταιρία: Barilla Alimentare spa.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 18ης Ιουλίου 2003, που εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας R 480/2002-4, να απορρίψει την υπ' αριθ. 289405 αίτηση καταχώρισεως της Barilla και να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: BARILLA ALIMENTARE S.p.a

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει τις ενδείξεις «SELEZIONE ORO» και «BARILLA» — αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 289.405, για προϊόντα της κλάσεως 30 (ζυμαρικά, αλεύρα και παρασκευάσματα από δημητριακά, άρτος, γλυκά και είδη ζαχαροπλαστικής, μαγιά και μπέικιν πάουντερ, σάλτσες)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: Τα λεκτικά σήματα «ORO» (ιταλικό σήμα υπ' αριθ. 307376 και διεθνές σήμα υπ' αριθ. 435773) και «ORO SAIWA» (ιταλικό σήμα υπ' αριθ. 332.864), για προϊόντα της κλάσεως 30

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (κίνδυνος συγχύσεως)

Προσφυγή της εταιρίας Frischpack GmbH & Co KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 30 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-360/03)

(2003/C 304/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η εταιρία Frischpack GmbH & Co KG, εκπροσωπούμενη από τον Rechtsanwalt P. Bornemann άσκησε στις 30 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να μεταβάλει την απόφαση στη διαδικασία προσφυγής R 263/2003-2 και να την ακυρώσει εν μέρει, και δη καθόσον αφορά τα προϊόντα φέτες τυρού σε μεγάλες συσκευασίες, που δεν προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση:	Το τρισδιάστατο σήμα σε σχήμα κουτιού τυριού — Αίτηση καταχώρισεως αρ. 2 631 745
Προϊόντα ή υπηρεσίες:	Προϊόντα της κατηγορίας 29 (τρόφιμα σε φέτες, ιδίως φέτες τυριού)
Προσβαλλόμενη ενώπιον του τμήματος προσφυγών απόφαση:	Άρνηση της καταχώρισεως από την ελέγκτρια
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής
Λόγοι ακυρώσεως:	<ul style="list-style-type: none"> — Υφίσταται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94. — Το σήμα δεν έχει την αναγκαία για την καταχώριση διακριτική ικανότητα. — Δεν υφίσταται ανάγκη ελεύθερης χρησιμοποίησης από όλους.

Προσφυγή του Antonio Milano κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 31 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-362/03)

(2003/C 304/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Ο Antonio Milano, εκπροσωπούμενος από τον Stefano Scarano, avvocato, άσκησε στις 31 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την πράξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Ευρωπαϊκό Γραφείο Επιλογής Προσωπικού — υπό μορφή σημειώματος της 24.3.2003, το οποίο κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 31.3.2003, και με το οποίο η εξεταστική επιτροπή αποφάσισε να μη κάνει δεκτή την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος εν συνεχεία του αιτηματός του περί επανεξετάσεως, καθώς και την απόφαση της ίδιας της Επιτροπής της 10.2.2003, με την οποία η εξεταστική επιτροπή αποφάσισε να αποκλείσει τον προσφεύγοντα από την προφορική δοκιμασία του γενικού διαγωνισμού COM/A/4/02 «τομείς διοικήσεως», καθώς και την απόφαση της ΑΔΑ της 17.7.2003, με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση του Milano, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, η οποία πρωτοκολλήθηκε στη ΓΔ Διοικήσεως Προσωπικού στις 24.4.2003 υπό τον αριθ. R/187/03
- να επιδικάσει την πλήρη αποζημίωση για τη χρηματική ζημία και την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή βάλλει κατά της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού COM/A/4/02 «τομείς διοικήσεως», βάσει τίτλων και προφορικής δοκιμασίας, με σκοπό την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα επιτυχόντων για την κατάληψη της θέσεως του προϊσταμένου της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στη Ρώμη με βαθμό Α 3, βάσει της οποίας ο προσφεύγων αποκλείεται από την προφορική δοκιμασία του προαναφερθέντος διαγωνισμού.

Επικρίνεται ειδικότερα η αιτιολογία, σύμφωνα με την οποία ο προσφεύγων δεν διέθετε βαθεία γνώση των θεσμικών οργάνων, των προγραμμάτων και των κοινοτικών πολιτικών.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η ανωτέρω αιτιολογία είναι αβάσιμη, στερείται λόγων, λογικής και συνοχής.

Προσφυγή της Περιφέρειας Σικελίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-363/03)

(2003/C 304/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Περιφέρεια Σικελίας (Regione Siciliana) εκπροσωπούμενη από τον Antonio Cingolo, avvocato dello Stato, άσκησε στις 22 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2003) 2890 τελ. της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 13ης Αυγούστου 2003, καθώς και το υπ' αριθ. 3240504102 χρεωστικό σημείωμα, της 26ης Σεπτεμβρίου 2003, το οποίο εξέδωσε η Επιτροπή για την ανάκτηση του ποσού των 7 704 723 ευρώ, και, συνακόλουθα, να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η Περιφέρεια Σικελίας προσβάλλει ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την απόφαση C(2003) 2890 τελ. της Επιτροπής, της 13ης Αυγούστου 2003, σχετικά με την ακύρωση της συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ) που είχε χορηγηθεί για επένδυση υποδομών, υπό την επωνυμία Grande Progetto Porto Empedocle [μεγάλο σχέδιο του λιμένα Εμπεδοκλή], στα πλαίσια του κοινοτικού προγράμματος στηρίξεως των κοινοτικών διαρθρωτικών παρεμβάσεων στις περιοχές του στόχου 1, και συγκεκριμένα στην Περιφέρεια Σικελίας της Ιταλίας, για την περίοδο 1989/93· προσβάλλει επίσης το χρεωστικό σημείωμα της 26ης Σεπτεμβρίου 2003 που εξέδωσε η Επιτροπή για την ανάκτηση του ποσού των 7 704 723 ευρώ.

Η ως άνω υποδομή συγχρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση μέσω της αναλήψεως από το ΕΤΠΑ, σύμφωνα με την απόφαση αριθ. C(90) 2363 025 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 1990.

Προς στήριξη των αιτιάσεών της, η Περιφέρεια της Σικελίας επικαλείται:

- A) Παράβαση των άρθρων 54, παράγραφος 1, και 52, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 της 21ης Ιουνίου 1999⁽¹⁾ και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/1988 της 19ης Δεκεμβρίου 1988⁽²⁾, ως εκ του ότι η απόφαση περί ακυρώσεως της συνδρομής στηρίζεται στην επίκληση διατάξεως η οποία καταργήθηκε από 1ης Ιανουαρίου 2000.
- B) Παράβαση του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88, καθώς και κατάχρηση εξουσίας λόγω ελλείψεως αιτιολογίας και ελλείψεως συνοχής της αιτιολογίας, ως εκ του ότι το γράμμα του προναφερθέντος άρθρου 24 δεν προβλέπει ρητώς τη δυνατότητα πλήρους ακυρώσεως της συνδρομής.
- Γ) Παράβαση του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 και κατάχρηση εξουσίας λόγω ελλείψεως αιτιολογίας και μη συνυπολογισμού αποφασιστικής σημασίας πραγματικών περιστατικών και στοιχείων, ως εκ του ότι από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτουν οι λόγοι της επιλογής της Επιτροπής να ακυρώσει αντί να μειώσει την επίδικη συνδρομή, μολονότι οι πληροφορίες και τα στοιχεία που παρέσχε η δικαιούχος συνηγορούν υπέρ της διαρκούς χρησιμότητας των ήδη πραγματοποιηθέντων έργων και της επικείμενης αποπερατώσεως του συνόλου του G.P. Porto Empedocle.
- Δ) Παράβαση του άρθρου 24, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 και κατάχρηση εξουσίας λόγω ελλείψεως αιτιολογίας και προσηκούσας έρευνας, λόγω του ότι η Επιτροπή δεν διευκρίνισε τους λόγους για τους οποίους έκρινε ανεπαρκείς τις παρατηρήσεις της Περιφέρειας Σικελίας.
- Ε) Παράβαση του άρθρου 24, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88, λόγω του ότι το εκδοθέν από την Επιτροπή χρεωστικό σημείωμα δεν αφορά επιστροφή ποσών που στοιχειοθετούν αξίωση ως αχρεωστήτως καταβληθέντα, όπως απαιτεί συγκεκριμένα το προαναφερθέν άρθρο 24, παράγραφος 3.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων επί των διαρθρωτικών ταμείων (ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους, καθώς και ως προς τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374 της 31.12.1988, σ. 1).

III

(Πληροφορίες)

(2003/C 304/63)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 289 της 29.11.2003

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 275 της 15.11.2003

EE C 264 της 1.11.2003

EE C 251 της 18.10.2003

EE C 239 της 4.10.2003

EE C 226 της 20.9.2003

EE C 213 της 6.9.2003

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
